

คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา

สามชาย ไทยกุล

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

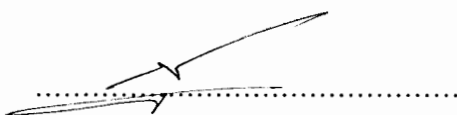
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

พฤศจิกายน 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

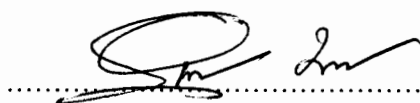
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์ และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณางานนิพนธ์
ของ นายสามชาย ไทยกุล ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

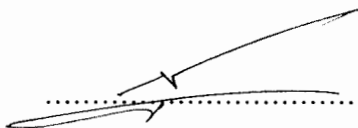
(อาจารย์ ดร. กิจชูเชต ไกรवास)

คณะกรรมการควบคุมมาตรฐานงานนิพนธ์

ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร. อุษณกร ทาวะรัมย์)

กรรมการ

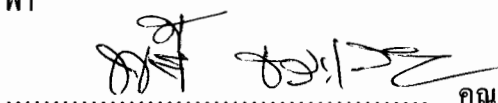
(อาจารย์ ดร. กิจชูเชต ไกรवास)

กรรมการและเลขานุการ

(อาจารย์ ดร. กฤษณา นันทเพ็ชร)

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
ของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณบดีวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พชนีย์ ธารเสนา)

วันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2559

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากหลายท่านที่ได้อนุเคราะห์ให้ความช่วยเหลือ ด้วยดีตลอดมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งจาก ดร.กฤษเชต ไกรวาส อาจารย์ที่ปรึกษาที่ให้คำแนะนำ ชี้แนะ และช่วยแก้ไขข้อบกพร่อง ส่งผลให้การศึกษาสำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณท่าน เป็นอย่างสูงในความกรุณาไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ของวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพาทุกท่าน ที่ได้ถ่ายทอดความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ ทำให้ผู้วิจัยนำความรู้ที่ได้มาผสมผสานจนสามารถทำงาน วิจัยได้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ของเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยขอขอบคุณ นายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองบางคล้า ตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา และผู้บริหาร เทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลเพื่อการวิจัย และการวิจัยครั้งนี้จะสำเร็จลงไม่ได้ หากขาด ความร่วมมือจากประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทราทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล และเสนอข้อคิดเห็นต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัย ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณจากใจจริง

สามชาย ไไทยกุล

56930036: กลุ่มวิชา: การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน; รป.ม. (การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน)
 คำสำคัญ: คุณภาพชีวิต/ ประชาชน/ เทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา
 สามชาย ไทยกุล: คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า
 อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา (QUALITY OF LIFE AMONG PEOPLE LIVING IN BANG
 KHLA SUB-DISTRICT MUNICIPALITY, AMPHOE BANG KHLA, CHACHOENSAO
 PROVINCE) อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: กิจฐเขต ไกรवास, ปร.ค. 74 หน้า, ปี พ.ศ. 2559.

การศึกษาเรื่อง “คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า
 จังหวัดฉะเชิงเทรา” มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล
 ตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา 2) เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชน
 ในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยจำแนกตาม เพศ อายุ
 ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ เก็บข้อมูลจากการเก็บแบบสอบถาม โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง
 จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามและสถิติที่ใช้ใน
 การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean)
 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)
 และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างรายคู่
 ใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างรายคู่ (Post hoc) โดยวิธี Sheffe

ผลการศึกษา พบว่า คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า
 อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาพรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า
 ด้านสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือ ด้านชีวิตในเมือง ด้านสุขภาพ
 และความเครียด ด้านการทำงาน และด้านครอบครัว ตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิต
 ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามปัจจัย
 ส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนในเขต เทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา
 ที่มีเพศ ระดับการศึกษา และรายได้ต่างกัน มีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนในเขต
 เทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีอายุและอาชีพต่างกัน มีคุณภาพชีวิต
 แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

56930036: MAJOR: PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT; M.P.A.

(PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT)

KEYWORDS: QUALITY OF LIFE/ THE PUBLIC/ BANG KHLA SUB-DISTRICT

MUNICIPALITY, AMPHOE BANG KHLA, CHACHOENSAO PROVINCE

SAMCHAY THAIKUN: QUALITY OF LIFE AMONG PEOPLE LIVING IN BANG KHLA SUB-DISTRICT MUNICIPALITY, AMPHOE BANG KHLA, CHACHOENSAO PROVINCE. ADVISOR: KITTACHET KRIVART, Ph.D. 74 P. 2016.

The purpose of this study was twofold. First, it aimed at investigating a level of quality of life among people living in Bang Khla Municipality, Amphoe Bang Khla, Chon Buri Province. Also, this study intended to compare the level of quality of life among these people as classified by gender, age, educational level, occupation, and amount of income. The data were collected by using a questionnaire which was completed by 400 subjects. The statistical tests used to analyze the collected data included frequency, percentage, means, and standard deviation. Also, the tests of t-test and One-way ANOVA were administered, and the test of Scheffe was used when the differences between pairs were found.

The results of this study revealed that the level of quality of life among people living in Bang Khla Municipality, Amphoe Bang Khla, Chon Buri Province was found at a high level. When considering each aspect, the one in relation to environment was rated with the highest means score, followed by the aspect relating to city life, health and stress, work life, and family, respectively. In addition, based on the results from the comparisons, it was found that there were no statistically significant differences in the level of quality of life among the subjects with different gender, educational level, and amount of income. Finally, statistically significant differences were found in the level of quality of life among the subjects with different age and occupation at a significant level of .05.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานของการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิดและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิต.....	6
ข้อมูลของเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา.....	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	38
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	38
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	39
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	41
ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	41
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	41

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
เกณฑ์การแปลผล.....	42
4 ผลการวิจัย.....	43
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	43
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาคูณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา.....	45
ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล...	53
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	58
สรุปผลการวิจัย.....	58
อภิปรายผล.....	59
ข้อเสนอแนะ.....	63
บรรณานุกรม.....	65
ภาคผนวก.....	68
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	74

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2-1 การวัดคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลกสำหรับใช้ในประเทศไทย.....	10
2-2 การกำหนดเกณฑ์พื้นฐาน 10 ประการตามหลักคิด 3 ด้าน.....	16
3-1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกเป็นชุมชน.....	39
4-1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	43
4-2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาพรวมและรายด้าน.....	45
4-3 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คุณภาพชีวิตของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการทำงาน.....	46
4-4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คุณภาพชีวิตของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านครอบครัว.....	47
4-5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คุณภาพชีวิตของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านสุขภาพ และความเครียด.....	48
4-6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คุณภาพชีวิตของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านสิ่งแวดล้อม.....	49
4-7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คุณภาพชีวิตของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านชีวิตในเมือง.....	51
4-8 การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามเพศ.....	53
4-9 การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามอายุ.....	53
4-10 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามอายุ.....	54
4-11 การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามระดับการศึกษา.....	54

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-12 การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามอาชีพ.....	55
4-13 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามอาชีพ.....	55
4-14 การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามรายได้.....	56
4-15 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	56

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันรัฐบาล มีนโยบายในการพัฒนาประเทศ โดยเน้นการบริหารแบบกระจายอำนาจ จากส่วนกลางไปสู่การปกครองส่วนท้องถิ่นให้มากขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ด้วยหลักการที่ว่า “รัฐจะต้องให้ความสำคัญแก่ท้องถิ่น ตามหลักแห่งการปกครองตนเองได้ และมีสิทธิได้รับจัดตั้งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” การจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นทั่วประเทศ คือรูปแบบหนึ่งของการปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งถือเป็นหน่วยงานการปกครองส่วนภูมิภาคที่อยู่ใกล้ประชาชนมากที่สุด ประชาชนที่อยู่ในชุมชน ซึ่งประกอบไปด้วยบุคคลต่าง ๆ ที่มีความหลากหลายตามสาขาอาชีพ และส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้อง กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยตรงได้แก่ ฝ่ายปกครองท้องถิ่น (มณฑลเทศาภิบาล, 2549, หน้า 1) ตามมาตราที่ 78(3) การกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พึ่งตนเองและ ตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วม ในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ พัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นและระบบ สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่น ให้ทั่วถึง และเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน มีการปกครองแบ่งเป็น 2 รูปแบบ คือ รูปแบบทั่วไป ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การอีกรูปแบบหนึ่ง คือ รูปแบบพิเศษ ซึ่งได้แก่ กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา ซึ่งมีบทบาท อำนาจหน้าที่ การพัฒนาคุณภาพชีวิต และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น และเป็นองค์กรที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการบริหารและการตรวจสอบการปฏิบัติงาน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้อง เร่งกำหนดจุดมุ่งหมายหรือทิศทางในการพัฒนาของตนให้ชัดเจน โดยการกำหนดยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาให้ครอบคลุมในทุก ๆ ด้าน อันเป็นการแสดงให้เห็นถึงความพร้อม และศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะสามารถบริหารงานตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย ให้ท้องถิ่นเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นระบบและการพัฒนาอย่างยั่งยืน

คุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในท้องถิ่น เป็นสิ่งสำคัญยิ่งและถือเป็นอำนาจหน้าที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การบริหารจัดการจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ถ้าหากท้องถิ่นใดประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ไม่ดี ก็จะทำให้เกิดปัญหาด้านต่าง ๆ เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด ฯลฯ ตามมา และปัญหาเหล่านั้นก็จะส่งผลต่อการพัฒนาในท้องถิ่น รวมถึงการบริหารงานของผู้บริหารท้องถิ่นนั้น ๆ อีกด้วย

เทศบาลตำบลบางคล้า เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ ตามภารกิจขององค์กรที่กำหนดไว้ในนโยบายการบริหารงานของนายกเทศมนตรี ในด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต การศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น นอกจากนี้สถานการณ์ของเทศบาลตำบลบางคล้า ที่ผ่านมามีได้เกิดปัญหาอุทกภัย ปัญหาผลผลิตการเกษตรตกต่ำจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม และปัญหายาเสพติด จึงได้กำหนดให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาเทศบาลตำบลบางคล้า ผ่านเวทีประชาคมหมู่บ้านและตำบล เพื่อสอบถามปัญหา ความต้องการ การวิเคราะห์ศักยภาพของท้องถิ่น การจัดเรียงลำดับความสำคัญของประเด็น หลักการพัฒนา รวมทั้งการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนา ฯ เพื่อตอบสนองความต้องการและการแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างตรงจุด อันจะนำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน ซึ่งจากรายงานคุณภาพชีวิตของคนใน จังหวัดฉะเชิงเทรา (คณะทำงานบริหารการจัดเก็บข้อมูลเพื่อการพัฒนาชนบท จังหวัดฉะเชิงเทรา, 2558) พบว่า สภาพปัญหาคุณภาพชีวิต ที่มีปัญหามากที่สุดในแต่ละด้านของอำเภอบางคล้า ได้แก่ การไม่มีที่ดินทำกิน การไม่มีงานทำ ขาดการสนับสนุนทางด้านกีฬา ไม่ได้รับการศึกษา ชุมชนไม่มี ศูนย์การเรียนรู้ คุณภาพน้ำไม่ดี

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนจะเป็นตัวชี้วัดการบริหารงานของเทศบาลตำบลบางคล้า ว่าจะสามารถบริหารจัดการได้เกิดความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ผู้ศึกษาจึงเห็นความสำคัญที่จะศึกษาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา
2. เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้

สมมติฐานของการวิจัย

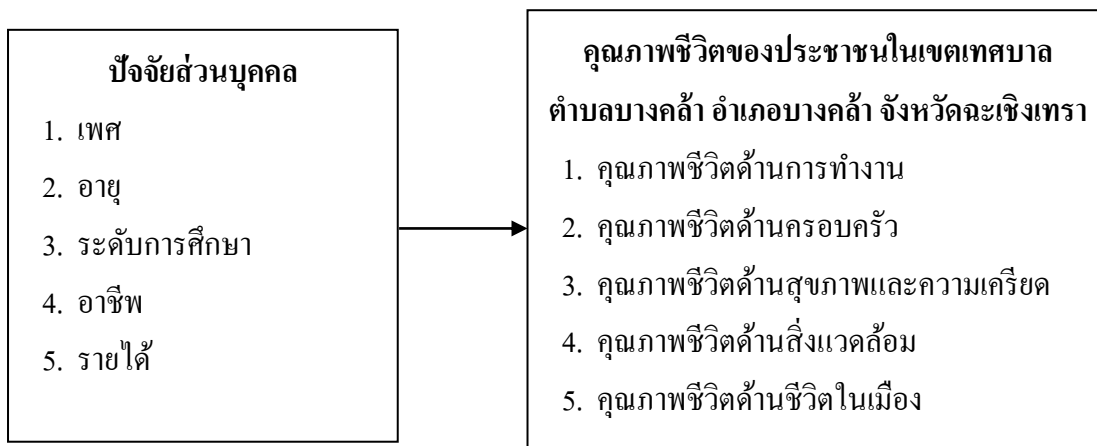
1. ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีเพศต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน
2. ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีอายุต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน
3. ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน
4. ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีอาชีพต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน
5. ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีรายได้ต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิต ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในส่วนของตัวเองแปรตาม ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อให้ทราบถึงระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา
2. เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีความแตกต่างต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา
3. เพื่อนำผลการศึกษากำหนดเป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้สอดคล้องกับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ได้

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขต เทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จากองค์ประกอบคุณภาพชีวิต จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ คุณภาพชีวิตด้านการทำงาน คุณภาพชีวิตด้านครอบครัว คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพและความเครียด คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิตด้านชีวิตในเมือง
2. ขอบเขตด้านพื้นที่ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ หัวหน้าครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยแบ่งออกเป็น 6 ชุมชน จำนวนทั้งสิ้น 1,078 ครัวเรือน (เทศบาลตำบลบางคล้า, 2558)

3. ขอบเขตด้านเวลา โดยทำการศึกษาในช่วงระหว่างเดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2558- เมษายน พ.ศ. 2559 รวมระยะเวลาในการศึกษาทั้งสิ้น 6 เดือน

นิยามศัพท์เฉพาะ

คุณภาพชีวิต หมายถึง การดำรงชีวิตตามสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบันที่บ่งถึงคุณภาพชีวิต 10 ประการ คือ อาหารและโภชนาการ ที่อยู่อาศัย สุขภาพอนามัย ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน รายได้ ชีวิตครอบครัว การมีส่วนร่วมในการพัฒนา การพัฒนาจิตใจ การบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อม การได้รับการบริการขั้นพื้นฐาน

ประชาชน หมายถึง หัวหน้าครัวเรือนที่มีภูมิลำเนาในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา และมีชื่ออยู่ในทะเบียนราษฎรของเทศบาลตำบลบางคล้า

เทศบาล หมายถึง เทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา

คุณภาพชีวิตด้านการทำงาน หมายถึง การที่ประชาชนมีงานทำโดยมีรายได้เพียงพอในการดำรงชีวิต มีเงินออมเพื่อใช้จ่ายในยามที่จำเป็น มีความพึงพอใจในงาน/ อาชีพ มีโอกาสก้าวหน้าในอาชีพ/ หน้าที่การงาน มีความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนร่วมงานหรือผู้อื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการที่มีความพึงพอใจในงาน/ อาชีพในเรื่องที่เกี่ยวกับความมั่นคง มีความก้าวหน้าของงานที่ทำ ตลอดจนมีความพึงพอใจในรายได้ สภาพแวดล้อมในการทำงานและความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน

คุณภาพชีวิตด้านครอบครัว หมายถึง การที่ประชาชนมีการวางแผนการมีบุตรเพื่อกำหนดขนาดครอบครัวที่เหมาะสมเมื่อเกิดปัญหาความขัดแย้งขึ้นในครอบครัวสามารถปรับอารมณ์ และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้มีเวลาให้กับครอบครัว และพาครอบครัวไปเที่ยวหรือมีเวลาที่จะทำกิจกรรมร่วมกันในครอบครัว

คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพและความเครียด หมายถึง การที่ประชาชนมีภาวะของสุขภาพกายที่แข็งแรงและมีสุขภาพจิตที่ดี ได้รับการตรวจสุขภาพได้รับความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคติดต่อ มีการออกกำลังกาย

คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง การที่ประชาชนอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีอยู่ในสถานที่ที่มีการจัดการด้านมลภาวะต่าง ๆ ที่เหมาะสม รวมถึงพักอาศัยอยู่ในที่มีความเหมาะสม

คุณภาพชีวิตด้านชีวิตในเมือง หมายถึง การที่ประชาชนได้รับการบริการที่ดีของภาครัฐในด้านการศึกษา คมนาคม สาธารณสุข สาธารณูปโภคต่าง ๆ และความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิต
2. ข้อมูลของเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิต

ความหมายของคุณภาพชีวิต

ชัยวัฒน์ ปัญญพงษ์ (2523, หน้า 138) ได้ให้ความหมายของคุณภาพชีวิตไว้ว่า หมายถึง ชีวิตที่ไม่เป็นภาระและไม่ก่อให้เกิดปัญหาแก่สังคม เป็นชีวิตที่มีความสมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ ที่มีความคิดและความสามารถที่จะดำรงสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมและการเมืองได้ และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและค่านิยมของสังคม สามารถหาวิธีอันชอบธรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ตนประสงค์ภายใต้เครื่องมือและทรัพยากรที่มีอยู่

ยูทา อุดมศักดิ์ (2516, หน้า 82) ได้ให้ความหมายของคุณภาพชีวิต หมายถึง คุณภาพในด้านสุขภาพ สังคม เศรษฐกิจ การศึกษา การเมืองและศาสนา ซึ่งเป็นคำเทียบเคียงไม่มีเกณฑ์ตายตัว แต่ละคนและแต่ละประเทศอาจกำหนดมาตรฐานต่าง ๆ ตามองค์การเกณฑ์คุณภาพชีวิตย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาและสภาพการณ์

นิพนธ์ กันธเสวี (2525, หน้า 12) ได้ให้ความหมายของคุณภาพชีวิต หมายถึง ระดับของภาพการดำรงชีวิตของมนุษย์ ตามองค์ประกอบของชีวิต อันได้แก่ ร่างกาย อารมณ์ สังคม ความคิดและจิตใจ

กุหลาบ รัตนสังฆธรรม และคณะ (2535, หน้า 10-11) ได้ให้ความหมายของคุณภาพชีวิต หมายถึง สภาพความเป็นอยู่ของบุคคลทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม ความคิดและจิตใจที่ทำให้บุคคลสามารถดำรงอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสามารถแสดงเป็นมิติต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. คุณภาพชีวิตด้านร่างกาย หมายถึง อาหาร น้ำ เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย สุขภาพอนามัย พลังงาน การออมทรัพย์ สิ่งอำนวยความสะดวกในครอบครัวและในการประกอบอาชีพ

2. คุณภาพชีวิตด้านอารมณ์ หมายถึง การพักผ่อนหย่อนใจที่มีคุณภาพ ประโยชน์ ความนิยมชมชอบในศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น ความสัมพันธ์ที่อบอุ่นในครอบครัวและชุมชน ความรักและความเป็นเจ้าของที่มีต่อหมู่คณะ

3. คุณภาพชีวิตด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ หมายถึง สภาพแวดล้อมที่บริสุทธิ์ สะอาด และเป็นระเบียบ ปราศจากมลภาวะในดิน น้ำ อากาศ และเสียง มีทรัพยากรที่จำเป็นแก่การดำรงชีพ และการคมนาคมที่สะดวก

4. คุณภาพชีวิตด้านสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม หมายถึง โอกาสในการศึกษา การมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะ การประกอบอาชีพที่เท่าเทียมกับความปลอดภัยในร่างกาย ชีวิต และทรัพย์สิน การปกครองที่ให้สิทธิเสรีภาพและความเสมอภาค ความเป็นธรรมด้านรายได้ และทางสังคม ความร่วมมือร่วมใจในชุมชน ความเป็นระเบียบวินัย ความเห็นอกเห็นใจกัน และการมีค่านิยมที่สอดคล้องกับหลักธรรมของศาสนา

5. คุณภาพชีวิตด้านความคิด หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโลก ชีวิตและชุมชน การศึกษา วิชาอาชีพ ความสามารถในการป้องกันและการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของตัวเอง ครอบครัว และชุมชน การเป็นที่ยอมรับของชุมชน การสร้างความสำเร็จด้วยตนเอง การยอมรับตนเอง และการมีเป้าหมายในชีวิตที่เหมาะสม

6. คุณภาพชีวิตด้านจิตใจ หมายถึง การมีคุณธรรมในส่วนตัวและสังคม เช่น ความซื่อสัตย์สุจริต เมตตากรุณา ช่วยเหลือเกื้อกูล กตัญญูกตเวที ความจงรักภักดีต่อชาติ ความศรัทธาในศาสนา ความเสียสละ และการละเว้นจากอบายมุข

จากความหมายและแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตดังที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า คุณภาพชีวิต คือ ชีวิตที่มีคุณภาพที่ดี ซึ่งสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทั้งหลาย นำมาซึ่งความพึงพอใจของบุคคลที่เกิดการได้รับการตอบสนองต่อสิ่งที่ต้องการทั้งด้านร่างกายและจิตใจ รวมทั้งการได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาสภาพแวดล้อมด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างพอเพียง จนก่อให้เกิดสุขภาพกายและสุขภาพจิตใจที่ดี

ความสำคัญของคุณภาพชีวิต

คุณภาพชีวิตมีความสำคัญต่อบุคคลและสังคมเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะผู้ที่มีคุณภาพชีวิต จะช่วยให้ตนเองและสังคมมีความสุข (นิสารัตน์ ศิลปเดช, 2539, หน้า 66-67) การมีคุณภาพชีวิตมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. บุคคลจะมีการดำรงชีวิตในแนวทางที่ดี ใช้วิธีการอันชอบธรรมในการสนองความต้องการในด้านต่าง ๆ ของตน โดยไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ตนเองและผู้อื่น

2. บุคคลจะมีการสร้างสรรค์ พัฒนา คิดปรับปรุงตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นอยู่เสมอ
3. บุคคลจะใช้ภูมิปัญญา เหตุผล และวิธีการแห่งสติในการแก้ปัญหาต่าง ๆ
4. บุคคลจะมีการยอมรับในคุณค่า และความสำคัญของตนเองผู้อื่นสังคม และสิ่งแวดล้อมทำให้การอยู่ร่วมกันในสังคมมีปัญหา และความขัดแย้งน้อย
5. บุคคลจะเป็นพื้นฐานของครอบครัวและสังคมที่มีความสงบสุข มีความเจริญก้าวหน้า มีเสถียรภาพ ความปลอดภัย ความเป็นปึกแผ่นมั่นคง และความเป็นระเบียบเรียบร้อย

องค์ประกอบของคุณภาพชีวิต

การที่มนุษย์จะมีคุณภาพชีวิตที่ดีนั้น ต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ เป็นองค์ประกอบมากมาย แต่ละองค์ประกอบนั้นก็มีความสำคัญมากน้อยแตกต่างกันไป ตามทัศนะของผู้มอบแต่ละคนหรือแต่ละสังคม ซึ่งพอจะกล่าวกว้าง ๆ ได้ว่าปัจจัยที่มีความสำคัญที่เป็นองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตนั้นจะต้องมีปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ค่านิยม จิตใจ ฯลฯ ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ได้มีนักวิชาการทั้งหลายเสนอว่า เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการมีคุณภาพชีวิตของมนุษย์ ดังนี้

Campbell (1972, p. 51) คุณภาพชีวิตต้องมียุทธศาสตร์ประกอบ 3 ด้าน คือ

1. ด้านกายภาพ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านมลภาวะ ความหนาแน่นของประชากร และสภาพที่อยู่อาศัย
2. ด้านสังคม ประกอบด้วย ด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และความมั่นคงของครอบครัว
3. ด้านจิตวิทยา ประกอบด้วย ปัจจัยด้านความพึงพอใจ ความสำเร็จ ความผิดหวัง และความคับข้องใจในชีวิต

ชีวิตที่มีคุณภาพแบ่งได้ 2 ระดับ คือ

1. ปัจจัยที่จำเป็นในการดำรงชีวิต ได้แก่
 - 1.1 ความจำเป็นต่ำสุดที่มีต่ออาหาร ที่อยู่อาศัย และเสื้อผ้า
 - 1.2 สุขภาพ หมายถึง สุขภาพแข็งแรง เจ็บปวดน้อยครั้ง
 - 1.3 ความมั่นคง และอิสระจากความไม่ถูกต้องมีเศรษฐกิจดี สังคมดี และสนใจการเมือง
2. เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ได้แก่
 - 2.1 มีค่านิยมที่เหมาะสมกลมกลืนกับสังคม วัฒนธรรม การเมือง และสิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจ

2.2 มีความสมดุลระหว่างความปรารถนา และความเป็นไปได้ที่จะบรรลุถึงความปรารถนา

2.3 มีจุดมุ่งหมายของชีวิต

2.4 มีชีวิตที่กลมกลืนกับครอบครัว ชุมชน และสิ่งแวดล้อม

องค์ประกอบของคุณภาพชีวิต ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ

1. มาตรฐานความเป็นอยู่ทางด้านร่างกาย ประกอบด้วย อาหารหรือโภชนาการสุขภาพ ที่อยู่อาศัย สิ่งแวดล้อม สิ่งอำนวยความสะดวก โรงเรียน โรงพยาบาล การสุขภาพ เป็นต้น

2. จิตใจหรืออารมณ์ ประกอบด้วย ความรักหรือความเป็นเพื่อน การแต่งงาน หรือการมีบุตร ครอบครัว นันทนาการหรือการใช้เวลาว่าง การศึกษา ความพึงพอใจในงาน และความมั่นคงสถานภาพ ความมั่นคงในวัยชรา เป็นต้น

3. ความรู้สึกนึกคิด ประกอบด้วย การมีอิสระต่อความเชื่อและการปฏิบัติตามความเชื่อของตนเอง

ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์ (2523, หน้า 137) คุณภาพชีวิตควรมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. มีสุขวิทยาส่วนบุคคลดี มีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์
2. มีคุณธรรม จริยธรรม มโนธรรม และศีลธรรมสูง
3. มีสุขภาพจิตดี
4. มีการศึกษาและประสบการณ์พอสมควร
5. มีฐานะทางเศรษฐกิจพอควร
6. อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี
7. ปฏิบัติตามประเพณี วัฒนธรรม และหน้าที่ของสังคม
8. สามารถดำเนินกิจกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ตนประสงค์ ด้วยวิธีอันชอบธรรม

และประหยัด

9. รู้จักใช้ทรัพยากรตามธรรมชาติอย่างประหยัดและถูกต้อง
10. สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ
11. สามารถคาดคะเนเหตุการณ์ข้างหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ
12. มีความเอื้อเฟื้อต่อแม่ และ โอบเอื้ออารีต่อพ่อแม่ญาติพี่น้อง
13. สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมสังคมเศรษฐกิจการเมือง
14. มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ
15. มีอุดมคติและอุดมการณ์ในการสร้างสรรค์ และไม่ขัดต่อสังคม
16. ไม่เป็นภาระและไม่ก่อปัญหาต่อสังคม

ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต

UNESCO (1981, p. 1) กำหนดเรื่องบ่งชี้คุณภาพชีวิตของประชากร ดังนี้

1. อาหารและโภชนาการ
2. สุขภาพ
3. การศึกษา
4. สภาพแวดล้อม
5. รายได้
6. การมีงานทำ
7. สถานภาพสตรี
9. ที่อยู่อาศัย

การวัดคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลกสำหรับใช้ในประเทศไทย

องค์การอนามัยโลกได้พัฒนามาตรฐานการพัฒนากุณภาพชีวิต (WHO) และเครื่องชี้วัดขนาดย่อ โดยที่ สุวัฒน์ มหัตนิรันดร์กุล, วิระวรรณ ตันติพิวัฒนสกุล, วณิดา พุ่มไพศาลชัย, กรองจิตต์ วงศ์สุวรรณ และราณี พรมานะจรัสกุล (2541) ได้นำมาทบทวนและแบบวัดสำหรับใช้ในประเทศไทย และได้ศึกษาทดสอบเทียบระหว่างแบบ 2 แบบ พบว่าเครื่องชี้วัดฉบับย่อใช้ได้ง่ายกว่า เหมาะกับการนำไปใช้ในการสำรวจ มีรูปแบบที่คนไทยเข้าใจง่าย ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ 24 ตัวชี้วัด (และมีคำถาม 2 ข้อเพิ่มเติม) ดังนี้

ตารางที่ 2-1 การวัดคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลกสำหรับใช้ในประเทศไทย

องค์ประกอบ	ตัวชี้วัดข้อ
1. สุขภาพกาย	2. การเจ็บปวดตามร่างกาย เช่น ปวดหัว ปวดท้อง ปวดตามตัว ทำให้ท่านไม่สามารถทำในสิ่งที่ต้องการมากนักน้อยเพียงใด
	4. ท่านมีกำลังเพียงพอที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ในแต่ละวันไหม (ทั้งเรื่องงานหรือการดำเนินชีวิตประจำวัน)
	10. ท่านพอใจกับการนอนหลับของท่านมากนักน้อยเพียงใด
	11. ท่านจำเป็นต้องไปรับการรักษาพยาบาลมากนักน้อยเพียงใด เพื่อที่จะทำงานหรือมีชีวิตอยู่ไปได้ในแต่ละวัน
	12. ท่านพอใจกับความสามารถในการทำงานได้อย่างที่เคยทำมามากนักน้อยเพียงใด
	24. ท่านสามารถไปไหนมาไหนด้วยตนเองได้ดีเพียงใด

ตารางที่ 2-1 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวชี้วัดข้อ
2. จิตใจ	5. ท่านรู้สึกพึงพอใจในชีวิต (เช่น มีความสุข ความสงบ มีความหวัง) มากน้อยเพียงใด 6. ท่านมีสมาธิในการทำงานต่าง ๆ ใดเพียงใด 7. ท่านรู้สึกพอใจในตนเองมากน้อยเพียงใด 8. ท่านยอมรับหน้าตาของตัวเองไหม 9. ท่านมีความรู้สึกไม่ดี เช่น รู้สึกเหงา เศร้า หดหู่ สิ้นหวัง วิตกกังวล บ่อยแค่ไหน 23. ท่านรู้สึกว่าชีวิตท่านมีความหมายมากน้อยเพียงใด
3. สัมพันธภาพทางสังคม	13. ท่านพอใจต่อการผูกมิตรหรือเข้ากับคนอื่นอย่างที่ผ่านมาแค่ไหน 14. ท่านพอใจกับการช่วยเหลือที่เคยได้รับจากเพื่อน ๆ แค่ไหน 25. ท่านพอใจในชีวิตทางเพศของท่านแค่ไหน? (ชีวิตทางเพศ หมายถึง เมื่อเกิดความรู้สึกทางเพศขึ้นแล้วท่าน มีวิธีจัดการทำให้ผ่อนคลายลงได้ รวมถึงการช่วยตัวเองหรือการมีเพศสัมพันธ์)
4. สิ่งแวดล้อม	15. ท่านรู้สึกว่าชีวิตมีความมั่นคงปลอดภัยดีไหมในแต่ละวัน 16. ท่านพอใจกับสภาพบ้านเรือนที่อยู่ตอนนี้มากน้อยเพียงใด 17. ท่านมีเงินพอใช้จ่ายตามความจำเป็นมากน้อยเพียงใด 18. ท่านพอใจที่จะสามารถไปใช้บริการสาธารณสุขได้ตามความจำเป็นเพียงใด 19. ท่านได้รู้เรื่องราวข่าวสารที่จำเป็นในชีวิตแต่ละวัน มากน้อยเพียงใด 20. ท่านมีโอกาสได้พักผ่อนคลายเครียดได้มากน้อยเพียงใด 21. สภาพแวดล้อมดีต่อสุขภาพของท่านมากน้อยเพียงใด 22. ท่านพอใจกับการเดินทางไปไหนมาไหนของท่าน (หมายถึง การคมนาคม) มากน้อยเพียงใด

United Nations (1990, pp. 112-113) ได้กำหนดเครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตของประชากรในกลุ่มประเทศภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิกไว้ 9 หมวด (45 ตัวชี้วัด) ดังนี้

1. สุขภาพอนามัย
2. ที่อยู่อาศัย
3. สิ่งแวดล้อม

4. การศึกษา
5. ความปลอดภัยของสาธารณะ
6. วัฒนธรรม
7. การจ้างงานและชีวิตการทำงาน
8. รายได้
9. สวัสดิการสังคม

ประเวศ วะสี (2542, หน้า 72-77) กล่าวถึง คุณภาพชีวิตไว้ 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านวัตถุ คือ การมีวัตถุปัจจัยพอเพียงหล่อเลี้ยงชีวิต ไม่ถูกบีบคั้นจากความอดอยาก
ขาดแคลน

2. ด้านสังคม คือ ไม่มีการกดขี่เบียดเบียนกัน เป็นตัวของตัวเอง สามารถตัดสินใจ
ด้วยตนเองได้ ในการที่จะเลือกดำเนินชีวิตที่ถูกต้องและดีงาม

3. ด้านจิตใจ คือ การมีเสรีภาพจากการบีบคั้นจากกิเลสตัณหาในใจของตนเอง
ESCAP (1990, pp. 11-18) กำหนดเกณฑ์การวัดคุณภาพชีวิตโดยกำหนดตัวแปรหลัก
7 ตัว แยกเป็นตัวชี้วัด 28 ตัว ดังนี้

1. ความมั่นคงปลอดภัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ การใช้จ่ายและการออม
2. สุขภาพ ได้แก่ อายุขัยเฉลี่ย การเป็นโรค การตาย โภชนาการ ภัยพิบัติหรือ

ความหายนะ

3. ชีวิตด้านการใช้สติปัญญา ได้แก่ การอ่านออกเขียนได้ การศึกษานอกโรงเรียน
การเรียนรู้ตลอดชีวิต ชีวิตเชิงวัฒนธรรมและการใช้หลักเหตุผล

4. ชีวิตการทำงาน ได้แก่ การว่างงาน อุบัติเหตุจากการทำงาน ความขัดแย้ง
ทางอุตสาหกรรม สภาพการทำงาน

5. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ ที่อยู่อาศัย โครงสร้างพื้นฐานในการคมนาคม
และการติดต่อสื่อสาร สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ

6. ชีวิตครอบครัว ได้แก่ เด็ก วัยรุ่น ผู้ใหญ่ ความแตกแยกในครอบครัว

7. ชีวิตในชุมชน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในสังคมการเมืองและอัตราอาชญากรรม
สุภางค์ จันทวานิช และวิศนี สิลตระภูล (2539, หน้า 87-97) กล่าวถึง เครื่องชี้วัด
การพัฒนามนุษย์ของประเทศกำลังพัฒนา และประเทศอุตสาหกรรม ไว้ดังนี้

1. ประเทศกำลังพัฒนา ได้แก่
 - 1.1 อายุขัยเฉลี่ย
 - 1.2 อัตราตาย

- 1.3 น้ำที่สะอาดปลอดภัย
 - 1.4 การได้รับแคลอรี
 - 1.5 โรคขาดสารอาหาร
 - 1.6 อัตราการรู้หนังสือของผู้ใหญ่
 - 1.7 จำนวนปีโดยเฉลี่ยที่อยู่ในโรงเรียน
 - 1.8 จำนวนเครื่องรับวิทยุ
 - 1.9 ผลกระทบในประเทศเบื้องต้น และผลกระทบประชาชาติต่อหัว
2. ประเทศอุตสาหกรรม ได้แก่
 - 2.1 อายุขัยเฉลี่ย
 - 2.2 จำนวนประชากรต่อแพทย์ 1 คน
 - 2.3 อัตราตายของทารก
 - 2.4 จำนวนปีโดยเฉลี่ยที่อยู่ในโรงเรียน
 - 2.5 ปริมาณผู้เข้าเรียนทั้งหมด
 - 2.6 ปริมาณผู้เข้าเรียนระดับอุดมศึกษา
 - 2.7 ปริมาณหนังสือพิมพ์ที่ประชาชนบริโภค
 - 2.8 จำนวนเครื่องรับโทรทัศน์
 - 2.9 ผลกระทบในประเทศเบื้องต้นและผลกระทบประชาชาติต่อหัว

ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) (Basic need)

ความจำเป็นพื้นฐาน มีประวัติความเป็นมายาวนาน และเป็นแนวคิดที่ใช้วิเคราะห์สภาพความเป็นอยู่ในประเทศกลุ่มยากจนในช่วงที่ผ่านมา (Singh, 1986) โดยที่ Grant (1977, p. 7) ให้ความหมายของคำว่าความจำเป็นพื้นฐานว่า “ความจำเป็นพื้นฐานที่เป็นมาตรฐานการดำรงชีวิตต่ำสุดที่สังคมกำหนดไว้ให้ผู้ที่อยู่ในกลุ่มยากจนที่สุด” ซึ่งรวมไปถึง “โภชนาการ สุขภาพ ที่อยู่อาศัย น้ำสะอาด การคมนาคม และการศึกษา”

แนวคิดเกี่ยวกับความจำเป็นของมนุษย์นี้ บัฟฟันท์ พรหมพักพิง (2549) กล่าวว่า มีอิทธิพลต่อแนวคิดการพัฒนาระหว่างประเทศในระยะแรก ที่เน้นความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจหรือการสร้างความมั่งคั่งทางวัตถุ โดยเฉพาะการเพิ่มรายได้ประชาชาติ จนกระทั่งได้มีประกาศไว้ใน Declaration of principles and programmer of action for a basic needs' strategy of development ในการประชุมด้านการจ้างงานโลกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ที่กรุงเจนีวา พ.ศ. 2519 อย่างเป็นทางการ โดยแนวคิดความจำเป็นพื้นฐานมีองค์ประกอบ 2 ด้าน คือ 1) เป็นเงื่อนไขขั้นต่ำสำหรับการบริโภคของครอบครัว อาทิ มีอาหารเพียงพอ มีที่อาศัย มีเสื้อผ้า และมีเครื่องใช้

ไม่สอยในครัวเรือนบางอย่าง และ 2) เป็นความจำเป็นที่สังคมพึงจัดหาให้ เช่น น้ำดื่มที่มี
ความปลอดภัย สุขอนามัย การคมนาคมสาธารณะและสาธารณสุข การศึกษาและสถานที่ประกอบ
กิจกรรมทางวัฒนธรรม นอกจากนี้ที่ประชุมในขณะนั้นยังเห็นว่าความจำเป็นพื้นฐานควรนำบรรจุ
ไว้อยู่ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมโดยรวม โดยมีให้นำไปตีความหมายให้เป็นความจำเป็น
ขั้นต่ำเพื่อการยังชีพของผู้คน และเสรีภาพในการแสวงหาสิ่งมุ่งหวังในชีวิตโดยปราศจาก
การขัดขวาง

1. ความจำเป็นพื้นฐานหรือ (จปฐ.) (Basic minimum need)

ความเป็นมาของแนวคิดเกี่ยวกับความจำเป็นพื้นฐาน หรือ จปฐ. ในประเทศไทย
ในระยะแรกนั้น วาทกานต์ ช่อแก้ว (2549) กล่าวว่า เป็นการรณรงค์เกี่ยวกับคุณภาพชีวิต
ของคนในชาติ เป็นโครงการร่วมระหว่าง 4 กระทรวงหลัก ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย
กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงสาธารณสุข โดยมีศูนย์ประสาน
การพัฒนาชนบทแห่งชาติ เป็นผู้ประสานงาน มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อเร่งพัฒนาคุณภาพชีวิต
ของประชาชนในชาติให้ประชาชนสามารถรู้ได้ด้วยตนเองว่ามีความจำเป็นจะต้องปรับปรุง
คุณภาพชีวิตของตน และควรปรับปรุงในเรื่องใดเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน
เข้ามามีส่วนร่วมในการรับรู้ปัญหา ตลอดจนหาสาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของตนเอง
และชุมชน เพื่อนำไปสู่การพึ่งพาตนเองได้ในที่สุด และคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม
พ.ศ. 2528 ได้ประกาศให้ปี 2528-2530 เป็นปีรณรงค์คุณภาพชีวิตของประชาชนในชาติ

ตัวชี้วัดความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ได้มีการปรับปรุงทุก 5 ปี ตามปีแผนพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ จากเดิมที่มี 8 หมวด 32 ตัวชี้วัด ในช่วงแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-
2534) มาเป็น 9 หมวด 37 ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดในช่วงแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) และ
8 หมวด 39 ตัวชี้วัด ในช่วงแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) และ 6 หมวด 37 ตัวชี้วัด
ในช่วงแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) และ 6 หมวด 42 ตัวชี้วัด ในช่วงแผนพัฒนา ฯ
ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) และ 5 หมวด 30 ตัวชี้วัดในช่วงแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 11
(พ.ศ. 2555-2559) ในปัจจุบัน

ตัวชี้วัดในช่วงแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) แบ่งเป็น 5 หมวด 30 ตัวชี้วัด
มีดังนี้ (แบบสอบถามข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน, หน้า 24/ 1-24/ 5)

หมวดที่ 1 สุขภาพดี (คนไทยมีสุขภาพและอนามัยดี) มี 7 ตัวชี้วัด

1. เด็กแรกเกิดมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า 2,500 กรัม
2. เด็กแรกเกิดถึง 12 ปี ได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคครบตามตารางส่งเสริม

ภูมิคุ้มกันโรค

3. เด็กแรกเกิดได้กินนมแม่อย่างเดียวยังน้อย 6 เดือนแรกติดต่อกัน
 4. ทุกคนในครัวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะปลอดภัย และได้มาตรฐาน
 5. คนในครัวเรือนมีการใช้ยาเพื่อบำบัด บรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้นอย่างเหมาะสม
 6. คนอายุ 35 ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี เพื่อคัดกรองความเสี่ยงต่อโรค ฯ
 7. คนอายุ 6 ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วัน ๆ ละ 30 นาที
- หมวดที่ 2 มีบ้านอาศัย (คนไทยมีบ้านอาศัยและสภาพแวดล้อมเหมาะสม) มี 8 ตัวชี้วัด
8. ครัวเรือนมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย และบ้านมีสภาพคงทนถาวร
 9. ครัวเรือนมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคเพียงพอตลอดปี
 10. ครัวเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี
 11. ครัวเรือนมีการจัดบ้านเรือนเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด และถูกสุขลักษณะ
 12. ครัวเรือนไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ
 13. ครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติเหตุอย่างถูกวิธี
 14. ครัวเรือนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 15. ครอบครัวมีความอบอุ่น
- หมวดที่ 3 ฝึกฝนการศึกษา (คนไทยมีการศึกษาที่เหมาะสม) มี 5 ตัวชี้วัด
16. เด็กอายุ 3-5 ปี เต็ม ได้รับการบริการเลี้ยงดูเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียน
 17. เด็กอายุ 6-14 ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี
 18. เด็กจบชั้น ม.3 ได้เรียนต่อชั้น ม.4 หรือเทียบเท่า
 19. เด็กจบการศึกษาบังคับ 9 ปี ที่ไม่ได้เรียนต่อและยังไม่มียานทำได้รับการฝึกอบรม

ด้านอาชีพ

20. คนอายุ 15-60 ปีเต็ม อ่าน เขียนภาษาไทย และคิดเลขอย่างง่ายได้
- หมวดที่ 4 รายได้ก้าวหน้า (คนไทยมีงานทำและมีรายได้) มี 4 ตัวชี้วัด
21. คนอายุ 15-60 ปีเต็ม มีอาชีพและมีรายได้
 22. คนอายุมากกว่า 60 ปี เต็มขึ้นไป มีอาชีพและมีรายได้
 23. คนในครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ยไม่น้อยกว่าคนละ 30,000 บาทต่อปี
 24. ครัวเรือนมีการเก็บออมเงิน
- หมวดที่ 5 ปลูกฝังค่านิยมไทย (คนไทยประพฤติดีและมีคุณธรรม) มี 6 ตัวชี้วัด
25. คนในครัวเรือนไม่ดื่มสุรา (ยกเว้นการดื่มเป็นครั้งคราว ฯ)
 26. คนในครัวเรือนไม่สูบบุหรี่
 27. คนอายุ 6 ปีขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

28. คนสูงอายุ ได้รับการดูแลจากคนในครัวเรือน หมู่บ้าน/ ชุมชน หรือภาครัฐ
 29. คนพิการ ได้รับการดูแลจากคนในครัวเรือน หมู่บ้าน/ ชุมชน หรือภาครัฐ
 30. คนในครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของหมู่บ้าน/ ชุมชน หรือท้องถิ่น

2. เกณฑ์พื้นฐาน 10 ประการในการดำรงชีวิตของคนไทย

สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้กำหนดแผนการปฏิบัติการเกณฑ์พื้นฐาน 10 ประการ ในการดำรงชีวิตของคนไทย ระยะ 6 ปี ระหว่าง พ.ศ. 2547-2552 (สัญญา กรเวท, 2547) เป็นเป้าหมายขั้นต่ำที่รัฐบาลกำหนดให้คนไทยทุกคนทั่วประเทศควรบรรลุตามเกณฑ์ดังกล่าวภายใน 6 ปี โดยคณะรัฐมนตรี มีมติเห็นชอบ เมื่อวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2546 เพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทย และแก้ไขปัญหาความยากจนให้เกิดความยั่งยืน และได้มีมติเมื่อวันที่ 9 มีนาคม พ.ศ. 2547 เห็นชอบต่อขอบเขต นิยามตัวชี้วัด กลไกการดำเนินงาน เป็นการกำหนดเกณฑ์ พื้นฐาน 10 ประการตามหลักคิด 3 ด้าน ดังนี้

ตารางที่ 2-2 การกำหนดเกณฑ์พื้นฐาน 10 ประการตามหลักคิด 3 ด้าน

หลักคิด	เกณฑ์พื้นฐาน
1. สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มี 3 เกณฑ์	1) ทุกคนได้รับการศึกษาในระบบโรงเรียนไม่น้อยกว่า 12 ปี และมีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อการพัฒนาความรู้ ทักษะฝีมือ และวิชาชีพที่จำเป็นในการดำรงชีวิต 2) ทุกคนได้รับการประกันสุขภาพที่ได้มาตรฐาน 3) ผู้มีอายุเกิน 60 ปีและไม่มีรายได้เพียงพอในการยังชีพ ได้รับหลักประกันความมั่นคงในการดำรงชีวิต
2. ความจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต มี 5 เกณฑ์	4) ทุกคนได้รับอาหารที่เพียงพอต่อความต้องการของร่างกาย 5) ทุกคนมีความมั่นคงในที่พำนัก 6) ทุกคนมีน้ำดื่มสะอาดอย่างน้อย 5 ลิตรต่อวัน และมีน้ำใช้อย่างน้อย 45 ลิตรต่อคนต่อวัน 7) ทุกครัวเรือนมีไฟฟ้าใช้ 8) ทุกคนมีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ

ตารางที่ 2-2 (ต่อ)

หลักคิด	เกณฑ์พื้นฐาน
3. ความมั่นคงในชีวิต มี 2 เกณฑ์	9) ทุกคนมีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและแหล่งทุนในการประกอบอาชีพ 10) ทุกคนพร้อมมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและปลอดภัยจากยาเสพติด

พร้อมกันนั้น ก็ได้มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปดำเนินการประกอบด้วย กระทรวงศึกษาธิการรับผิดชอบด้านการศึกษา กระทรวงสาธารณสุขรับผิดชอบด้านสาธารณสุข กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับผิดชอบด้านหลักประกันความมั่นคง กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารรับผิดชอบด้านความจำเป็นพื้นฐาน และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รับผิดชอบแหล่งทุน

จากการศึกษางานวิจัยของ ไพโรจน์ มาลากุล ณ อยุธยา (2556) ที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน จากสภาพสังคมในปัจจุบันเป็นสังคมแบบต่างคนต่างอยู่ ความเอื้ออาทรในชุมชนลดลง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ในหมู่บ้าน/ชุมชน ลดน้อยลง เนื่องจากประชาชนต่างคนต่างก็ต้องการเลี้ยงชีพเพื่อการอยู่รอดสอดคล้องกับแนวคิดของ Bennett, 1975 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์, 2523) ชีวิตที่มีคุณภาพแบ่งได้ 2 ระดับ คือ

1.1 ปัจจัยที่จำเป็นในการดำรงชีวิต ได้แก่

1.1.1 ความจำเป็นต่ำสุดที่มีต่ออาหาร ที่อยู่อาศัย และเสื้อผ้า

1.1.2 สุขภาพ หมายถึง สุขภาพแข็งแรง เจ็บปวดน้อยครั้ง

1.1.3 ความมั่นคง และอิสระจากความไม่ถูกต้องมีเศรษฐกิจดี สังคมดี และสนใจ

การเมือง

1.2 เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ได้แก่

1.2.1 มีค่านิยมที่เหมาะสมกลมกลืนกับสังคม วัฒนธรรม การเมือง

และสิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจ

1.2.2 มีความสมดุลระหว่างความปรารถนา และความเป็นไปได้ที่จะบรรลุถึง

ความปรารถนา

1.2.3 มีจุดมุ่งหมายของชีวิต

1.2.4 มีชีวิตที่กลมกลืนกับครอบครัว ชุมชน และสิ่งแวดล้อม

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จึงควรเข้ามามีบทบาทในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ทำความเข้าใจแนวทางการปฏิบัติงาน เพื่อให้กลุ่ม/องค์กรชุมชน เข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหาร เพื่อการพัฒนาทุกขั้นตอน ตั้งแต่ขั้นการวางแผน การพัฒนา การนำแผนไปปฏิบัติ การติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการปฏิบัติงาน เพื่อให้ตรงตามความต้องการของประชาชน ได้มากที่สุด

คุณภาพชีวิตในบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550

บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน หรือรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญที่กล่าวกันว่าเป็นรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน ที่นอกจากจะมีบทบัญญัติซึ่งให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการร่างมากกว่าฉบับอื่น ๆ ที่ผ่านมา ยังได้สร้างความตื่นตัวในทางการเมือง และความตระหนักในสิทธิและเสรีภาพของประชาชนมากขึ้น และแม้ต่อมาจะมีการยกเลิกรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ตั้งแต่วันที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2550 เนื้อหาสาระในมาตราต่าง ๆ ในรัฐธรรมนูญฉบับเดิมที่เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของประชากรก็ถูกบรรจุไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ด้วยทุกเรื่อง โดยปรากฏอยู่ในมาตรา 78 มาตรา 79 มาตรา 80 มาตรา 84 และมาตรา 85 ทั้งนี้ อาจแยกบทบัญญัติที่ให้รัฐดูแลคุณภาพชีวิตด้านต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. คุณภาพชีวิตด้านการทำงาน หมายถึง การที่ประชาชนมีงานทำโดยที่มีความพึงพอใจในงาน/ อาชีพในเรื่องที่เกี่ยวกับความมั่นคง มีความก้าวหน้าของงานที่ทำ ตลอดจนมีความพึงพอใจในรายได้ สภาพแวดล้อมในการทำงานและความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานด้วยในด้านนี้บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2540 กำหนดไว้ใน มาตรา 86 ว่า รัฐต้องส่งเสริมให้ประชากรวัยทำงานมีงานทำ คุ้มครองแรงงาน โดยเฉพาะแรงงานเด็กและแรงงานหญิงจัดระบบแรงงานสัมพันธ์ การประกันสังคม รวมทั้งค่าตอบแทนแรงงานให้เป็นธรรม

ส่วนในรัฐธรรมนูญ ๑ พุทธศักราช 2550 กำหนดไว้ในมาตรา 84 ว่ารัฐต้องดำเนินการส่งเสริมให้ประชากรวัยทำงานมีงานทำ คุ้มครองแรงงานเด็กและสตรี จัดระบบแรงงานสัมพันธ์ และระบบไตรภาคีที่ผู้มีส่วนได้มีสิทธิเลือกผู้แทนของตน จัดระบบประกันสังคม รวมทั้งคุ้มครองให้ผู้ทำงานที่มีคุณค่าอย่างเดียวกันได้รับค่าตอบแทน สิทธิประโยชน์ และสวัสดิการที่เป็นธรรม โดยไม่เลือกปฏิบัติ

2. คุณภาพชีวิตด้านครอบครัว หมายถึง การที่ประชาชนมีครอบครัวที่มีความพึงพอใจเกี่ยวกับความผูกพัน การช่วยเหลือและความรับผิดชอบต่อกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว ทั้งในด้านจิตใจและวัตถุ ในด้านนี้บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ ๑ พุทธศักราช 2540 กำหนดไว้

ในมาตรา 80 ว่า รัฐต้องคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชนส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของครอบครัวและความเข้มแข็งของชุมชน รัฐต้องสงเคราะห์คนชราผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาส ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้ในเรื่องคุณภาพชีวิตของครอบครัว รัฐธรรมนูญ ฯ พุทธศักราช 2550 กำหนดไว้ในมาตรา 80 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านสังคม การสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรม ดังต่อไปนี้ คุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน สนับสนุนการอบรมเลี้ยงดู และให้การศึกษาปฐมวัย ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของสถาบันครอบครัวและชุมชน รวมทั้งต้องสงเคราะห์และจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และผู้อยู่ในสภาวะยากลำบากให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและพึ่งตนเองได้

3. คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพและความเครียด หมายถึง การที่ประชาชนมีภาวะของสุขภาพกายที่แข็งแรงและมีสุขภาพจิตที่ดี ในด้านนี้บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ ฯ พุทธศักราช 2540 กำหนดไว้ในมาตรา 82 ว่า รัฐต้องจัดและส่งเสริมการสาธารณสุขให้ประชาชนได้รับบริการที่ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง และในมาตรา 73 ว่า รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา รวมทั้งสนับสนุนการนำหลักธรรมของศาสนามาใช้เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

ในคุณภาพชีวิตด้านนี้ ในรัฐธรรมนูญ ฯ พุทธศักราช 2550 กำหนดไว้ในมาตรา 80 รัฐต้องดำเนินการตามนโยบายด้านสังคม การสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรม ดังต่อไปนี้ โดยใน (2) มีความว่า ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาาระบบสุขภาพที่เน้นการสร้างเสริมสุขภาพอันนำไปสู่สภาวะที่ยั่งยืนของประชาชน รวมทั้งจัดและส่งเสริมให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณสุขที่มีมาตรฐานอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้เอกชนและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสุขภาพและจัดบริการสาธารณสุข โดยผู้มีหน้าที่ให้บริการดังกล่าวซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณ ย่อมได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย

ส่วนในด้านสุขภาพจิต ในด้านศาสนา กำหนดไว้ในมาตรา 79 ว่า รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา ซึ่งเป็นศาสนาที่ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่นับถือมาช้านานและศาสนาอื่น ทั้งต้องส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา รวมทั้งสนับสนุนการนำหลักธรรมของศาสนามาใช้เพื่อสร้างเสริมคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

4. คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง การที่ประชาชนอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี ไม่ได้มีความรู้สึกรู้ว่าได้รับผลกระทบจากมลภาวะต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในบริเวณที่อยู่อาศัยและในชีวิตประจำวัน ในด้านนี้บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ ฯ พุทธศักราช 2540 กำหนดไว้ในมาตรา 79 ว่า รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสงวน บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและคุ้มครองคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืนตลอดจนควบคุมและกำจัดภาวะมลพิษที่มีผลต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่วนในรัฐธรรมนูญ ฯ พุทธศักราช 2550 ได้กำหนดไว้ในมาตรา 85(5) ว่า ส่งเสริมบำรุงรักษาตลอดจนควบคุมและกำจัดภาวะมลพิษที่มีผลต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยประชาชน ชุมชนท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องมีส่วนร่วมในกา กำหนดแนวทางการดำเนินงาน

5. คุณภาพชีวิตด้านชีวิตในเมือง หมายถึง การที่ประชาชนได้รับการบริการที่ดีของภาครัฐในด้านการศึกษา คมนาคม สาธารณสุข สาธารณูปโภคต่าง ๆ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งความพึงพอใจในด้านราคาสินค้าอุปโภค บริโภค และสาธารณูปโภคที่เป็นอยู่ด้วย

สำหรับบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ ฯ พุทธศักราช 2550 ในเรื่องนี้อยู่ในมาตรา 78 (3) และ 84 (1) โดยมีความดังต่อไปนี้ มาตรา 78 (3) กระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจกิจการของท้องถิ่นได้เอง ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐพัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น และมาตรา 84 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ ดังต่อไปนี้ (1) สนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรีและเป็นธรรมโดยอาศัยกลไกตลาดและสนับสนุนให้มีการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน โดยต้องยกเลิกและละเว้นการตรากฎหมายและกฎเกณฑ์ที่ควบคุมธุรกิจ ซึ่งมีบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับความจำเป็นทางเศรษฐกิจ และต้องไม่ประกอบกิจกรรมที่มีลักษณะแข่งขันกับเอกชน เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ รักษาผลประโยชน์ส่วนรวมหรือจัดให้มีสาธารณูปโภค (2) สนับสนุนให้มีการใช้หลักคุณธรรม จริยธรรม และหลักธรรมาภิบาล ควบคู่กับการประกอบกิจการ (3) ควบคุมให้มีการรักษาวินัยการเงินการคลังเพื่อสนับสนุนเสถียรภาพและความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ปรับปรุงระบบการจัดเก็บภาษีอากรให้มีความเป็นธรรมและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจและสังคม (4) จัดให้มี

การออมเพื่อการดำรงชีพในยามชราแก่ประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างทั่วถึง (5) กำกับให้ การประกอบกิจการมีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม ป้องกันการผูกขาดตัดตอนไม่ว่าโดย ทางตรงหรือทางอ้อม และคุ้มครองผู้บริโภค (6) ดำเนินการให้มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม คุ้มครอง ส่งเสริมและขยายโอกาสในการประกอบอาชีพของประชาชนเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทย เพื่อให้ในการผลิต สินค้า บริการ และการประกอบอาชีพ (7) ส่งเสริมให้ประชากรวัยทำงานมีงานทำ คุ้มครองแรงงาน เด็กและสตรี จัดระบบแรงงานสัมพันธ์และระบบไตรภาคีที่ผู้ทำงานมีสิทธิเลือกผู้แทนของตน จัดระบบประกันสังคม รวมทั้งคุ้มครองให้ผู้ทำงานที่มีคุณค่าอย่างเดียวกันได้รับค่าตอบแทน สิทธิประโยชน์ และสวัสดิการที่เป็นธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ (8) คุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ ของการเกษตรกรในการผลิตและการตลาด ส่งเสริมให้สินค้าเกษตรได้รับผลตอบแทนสูงสุด รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปของสภาเกษตรกรเพื่อวางแผนการเกษตรและ รักษาผลประโยชน์ร่วมกันของเกษตรกร (9) ส่งเสริม สนับสนุน และคุ้มครองระบบสหกรณ์ ให้เป็นอิสระ และการรวมกลุ่มการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพตลอดทั้งการรวมกลุ่มของประชาชน เพื่อดำเนินกิจการด้านเศรษฐกิจ (10) จัดให้มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานอันจำเป็นต่อดำรงชีวิต ของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐในทางเศรษฐกิจ และต้องมีให้ สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานอันจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชนอยู่ในความผูกขาดของเอกชน อันอาจก่อความเสียหายแก่รัฐ (11) การดำเนินการใดที่เป็นเหตุให้โครงสร้างหรือ โครงข่าย ขั้นพื้นฐานของกิจการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานของรัฐอันจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชน หรือเพื่อความมั่นคงของรัฐตกไปเป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน หรือทำให้รัฐเป็นเจ้าของน้อยกว่า ร้อยละห้าสิบเอ็ด จะกระทำมิได้ (12) ส่งเสริมและสนับสนุน กิจการพาณิชย์ การขนส่งทางราง รวมทั้ง การดำเนินการตามระบบบริหารจัดการขนส่งทั้งภายในและระหว่างประเทศ (13) ส่งเสริม และสนับสนุนองค์กรภาคเอกชนทางเศรษฐกิจทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง (14) ส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในทางเศรษฐกิจ

นโยบายที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิต

ในการแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) โดย พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2557 จากนโยบายทั้งหมด 11 ข้อ มีนโยบายที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิต คือ การเตรียมความพร้อมการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุในด้าน คุณภาพชีวิต ตั้งแต่จัดระบบการดูแลไปจนถึงการพัฒนาาระบบการเงินการคลัง ขณะทีนโยบาย ในด้านคุณภาพชีวิตทั้งหมดอยู่ในข้อ 5 เริ่มที่ วางรากฐานระบบประกันสุขภาพครอบคลุมประชากร โดยไม่มีความเหลื่อมล้ำ และบูรณาการข้อมูลทุกกองทุนสุขภาพพร้อมกัน เน้นป้องกันโรครมากกว่า

รอป่วย สร้างกลไกจัดการสุขภาพในระดับเขตแทนการกระจุกตัวที่ส่วนกลาง สร้างความเข้มแข็งระบบเฝ้าระวังโรคระบาด แก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจราจร ส่งเสริมกีฬาเพื่อสุขภาพ แก้ปัญหาตั้งครรภ์ในวัยรุ่น กำกับควบคุมการอุ้มบุญ การปลูกถ่ายอวัยวะ และสเต็มเซลล์ พัฒนาขีดความสามารถวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ โดยมีรายละเอียดทั้งหมด ดังนี้

ข้อ 3 การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ โดยระบุในข้อ 3.4 ว่า เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการมีงานหรือกิจกรรมที่เหมาะสม เพื่อสร้างสรรคและ ไม่ก่อภาระต่อสังคมในอนาคต โดยจัดเตรียมระบบการดูแลในบ้าน สถานพักฟื้น และโรงพยาบาล ที่เป็นความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และครอบครัว รวมทั้งพัฒนาระบบการเงินการคลังสำหรับการดูแลผู้สูงอายุ

ข้อ 5 การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุขและสุขภาพของประชาชน รัฐบาลจะวางรากฐาน พัฒนา และเสริมความเข้มแข็งให้แก่การให้บริการด้านสาธารณสุขและสุขภาพ โดยเน้นความทั่วถึง ความมีคุณภาพ และประสิทธิภาพดังนี้

5.1 วางรากฐานให้ระบบหลักประกันสุขภาพครอบคลุมประชากรในทุกภาคส่วนอย่างมีคุณภาพ โดยไม่มีความเหลื่อมล้ำของคุณภาพบริการในแต่ละระบบ และบูรณาการข้อมูลระหว่างทุกระบบหลักประกันสุขภาพเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

5.2 พัฒนาระบบบริการสุขภาพ โดยเน้นการป้องกันโรคมามากกว่ารอให้เจ็บป่วยแล้วจึงมารักษา สร้างกลไกการจัดการสุขภาพในระดับเขตแทนการกระจุกตัวอยู่ที่ส่วนกลาง ปรับระบบการจ้างงาน การกระจายบุคลากรและทรัพยากรสาธารณสุขให้เหมาะสมกับท้องถิ่น และให้ภาคเอกชนสามารถมีส่วนร่วมในการจ้างบุคลากร เพื่อจัดบริการสาธารณสุข โดยรัฐเป็นผู้กำกับดูแล สนับสนุนความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชนในการพัฒนาระบบบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมลงทุนและการใช้ทรัพยากรและบุคลากรร่วมกัน โดยมีข้อตกลงที่รัดกุมและเป็นประโยชน์แก่ทุกฝ่าย

5.3 เสริมความเข้มแข็งของระบบเฝ้าระวังโรคระบาด โดยเฉพาะโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ โดยมีเครือข่ายหน่วยเฝ้าระวัง หน่วยตรวจวินิจฉัยโรค และหน่วยที่สามารถตัดสินใจเชิงนโยบายในการสกัดกั้นการแพร่กระจายได้อย่างทันท่วงที

5.4 ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเกิดอุบัติเหตุในการจราจรอันนำไปสู่การบาดเจ็บและเสียชีวิต โดยการร่วมมือระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ในการตรวจจับเพื่อป้องกัน การรายงานและการดูแลผู้บาดเจ็บ

5.5 ส่งเสริมการกีฬาเพื่อสุขภาพ ใช้กีฬาเป็นสื่อในการพัฒนาลักษณะนิสัยเยาวชน ให้มีน้ำใจนักกีฬา มีวินัย ปฏิบัติตามกฎ กติกา มารยาท และมีความสามัคคี อีกทั้งพัฒนานักกีฬาให้มีศักยภาพสามารถแข่งขันในระดับนานาชาติจนสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติ

5.6 ประสานการทำงานระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม เพื่อป้องกันและแก้ปัญหา การตั้งครุภัณฑ์ในวัยรุ่น และปัญหาด้านการแพทย์และจริยธรรมของการอุ้มบุญ การปลูกถ่ายอวัยวะ และสเต็มเซลล์ โดยจัดให้มีมาตรการและกฎหมายที่รัดกุม เหมาะสมกับประเด็นปัญหาใหม่ ของสังคม

5.7 พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข โดยจัดให้มีบุคลากรและเครื่องมือที่ทันสมัย และให้มีความร่วมมือทั้งระหว่างหน่วยงาน ภายในประเทศและหน่วยงานต่างประเทศ โดยในเฉพาะในการป้องกันและรักษาโรคที่มีความสำคัญ

นโยบายของกระทรวงมหาดไทยและกรมส่งเสริมการปกครอง

นโยบายของกระทรวงมหาดไทย และกรมส่งเสริมการปกครองเกี่ยวกับการพัฒนา คุณภาพชีวิตของประชาชน ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ

1. ด้านการเมืองและการบริหารราชการ

1.1 ส่งเสริมวิถีชีวิตและวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยรณรงค์ เผยแพร่ความรู้หลักการประชาธิปไตยให้เกิดความเข้าใจในสิทธิหน้าที่ และบทบาททางการเมือง อย่างถูกต้องโดยเริ่มจากครอบครัว และสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยรวมทั้งการส่งเสริมให้ประชาชน มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองทุกระดับ

1.2 พัฒนาองค์กรประชาชนให้มีสมรรถนะในการดำเนินงาน และวิธีปฏิบัติ แบบประชาธิปไตย โดยให้องค์กรประชาชนเป็นองค์กรสำคัญในการพัฒนา

1.3 ปรับปรุงกระบวนการบริหาร และการอำนวยความสะดวกทุกระดับให้บริสุทธิ์ ยุติธรรม ปราศจากการซื้อสิทธิขายเสียงโดยใช้มาตรการทางกฎหมาย

1.4 พัฒนาการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น โดยเพิ่มขีดความสามารถในการกำหนด นโยบาย การวางแผนและการบริหารท้องถิ่นของตนเอง โดยปรับบทบาทหน้าที่ของส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค แก้ไขปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับการกระจายอำนาจ และกระจายรายได้ ให้องค์กรปกครองท้องถิ่นทุกระดับให้เหมาะสมกับการพัฒนา

1.5 พัฒนาระบบการบริหารราชการและบุคลากร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และ คุณธรรมในการให้บริการประชาชน มอบอำนาจการตัดสินใจให้ภูมิภาคสามารถใช้ดุลพินิจ แก้ปัญหาในพื้นที่แบบเบ็ดเสร็จและทันต่อเหตุการณ์ พัฒนาและนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ ในการปฏิบัติงานปรับระบบงานและลดขั้นตอนการปฏิบัติให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ที่เปลี่ยนแปลง

1.6 ส่งเสริมการบริหารในส่วนภูมิภาคโดยพัฒนาอำเภอให้เป็นหน่วยงานหลักในการบำบัดทุกข์บำรุงสุขแก่ประชาชนอย่างแท้จริง พัฒนาประสิทธิภาพระบบการบริหารและการบริการของอำเภอเพื่อให้บริการแก่ประชาชน และพัฒนาขีดความสามารถของสำนักงานอำเภอให้เป็นหน่วยงานที่ให้คำปรึกษาด้านการวางแผน การอำนวยความสะดวกและการปฏิบัติกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยใช้แผนพัฒนาอำเภอเป็นทิศทางและแนวทางการประสานการพัฒนาของส่วนราชการ และหน่วยการปกครองท้องถิ่นในพื้นที่

1.7 ปรับปรุงการทะเบียน และบัตรประจำตัวประชาชนให้มีประสิทธิภาพ สามารถบริการประชาชนได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง ทันสมัย และรัดกุม โดยนำเทคโนโลยีมาใช้อย่างทั่วถึง ปรับปรุงขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เป็นอุปสรรคให้เกิดความคล่องตัว และแก้ไขระเบียบ กฎหมายให้ทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน รวมทั้งกระจายภารกิจออกบัตรประจำตัวประชาชนให้ดำเนินการที่สำนักทะเบียนทั่วประเทศ

2. ด้านรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายใน

2.1 เสริมสร้างประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยผนึกกำลังเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ตำรวจ และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องตลอดจนกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายรักษาความสงบสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน กลุ่มพลังมวลชนต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม พัฒนาขีดความสามารถรวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกัน และปราบปรามอาชญากรรมในท้องถิ่น

2.2 ส่งเสริมการแก้ไขปัญหายาเสพติด พืชเสพติดและสารเสพติดให้โทษ มิให้มีการแพร่ระบาดโดยกำจัดแหล่งผลิต ผู้นำหมู่บ้านผู้เสพยาอย่างต่อเนื่อง รมรงค์ฯ ให้ความรู้แก่ประชาชน และสนับสนุนให้ผู้นำท้องถิ่น และองค์กรประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปราม

2.3 จัดระบบบริหารจัดการด้านการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนให้มีประสิทธิภาพ โดยปรับปรุงองค์กรให้มีความเข้มแข็งมีเอกภาพในการบริหารงานทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และปรับปรุงระบบการประสานระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชน พัฒนาขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ จัดหาเครื่องมือที่ทันสมัยมาใช้พัฒนาระบบการวางแผน ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนให้สอดคล้องกับความเสี่ยงภัย รวมทั้งรณรงค์ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ในการป้องกันบรรเทา และระงับสาธารณภัยให้แก่ประชาชน

2.4 ปรับปรุงภารกิจเสริมสร้างประสิทธิภาพ และสนับสนุนเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยแก่กำลังพล สมาชิกกองอาสารักษาดินแดนในการสนับสนุนช่วยเหลือฝ่ายปกครอง และตำรวจ ในการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องที่ การป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน การป้องกัน

และปราบปรามอาชญากรรมและยาเสพติด การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาประสิทธิภาพในการข่าวเพื่อให้ได้ข้อมูลในการป้องกันเหตุร้าย รวมทั้ง พฤติกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ

2.5 ปรับปรุงประสิทธิภาพระบบสื่อสาร และการข่าวให้มีเอกภาพครอบคลุมทุกพื้นที่ สามารถแก้ไขปัญหาได้ทันเหตุการณ์รวมทั้งจัดตั้งศูนย์ข่าวร่วมของปกครอง

2.6 ปรับปรุงกระบวนการอำนวยความสะดวกยุติธรรมแก่ประชาชนให้เกิดความเป็นธรรม พัฒนาความรู้ความสามารถของฝ่ายปกครองด้านการสืบสวนสอบสวน ให้สามารถปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและปรับปรุง ระเบียบ กฎหมาย ข้อบังคับ ทั้งคดีแพ่งและอาญาให้เอื้อ ต่อการปฏิบัติงานการอำนวยความสะดวกยุติธรรมในหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครอง และส่งเสริม การเปรียบเทียบความผิดในหน้าที่ของนายอำเภอ และประนีประนอมข้อพิพาทของคณะกรรมการ หมู่บ้าน โดยให้ความรู้และเร่งรัดปฏิบัติให้เกิดผลอย่างจริงจัง

2.7 เสริมสมรรถภาพการรักษาความสงบเรียบร้อย ความมั่นคงและความปลอดภัย ในพื้นที่ชายแดน โดยการปรับปรุงประสิทธิภาพของกำลังพลสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน และ กลุ่มพลังมวลชน ในการรักษาความสงบเรียบร้อยดำเนินการเสริมสร้าง และกระชับความสัมพันธ์ อันดีกับประเทศเพื่อนบ้านในระดับท้องถิ่น เพื่อลดปัญหาความขัดแย้งตามแนวชายแดนตลอดจน เร่งรัดการพัฒนากระบวนการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายใน สำหรับในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เน้นการปฏิบัติการด้านสังคมวิทยา เพื่อจัดความหวาดระแวงให้หมดสิ้นไป ควบคู่กับส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

2.8 จัดระเบียบการปกครองชาวเขาและชนกลุ่มน้อยให้มีประสิทธิภาพ โดย ดำเนินการเตรียมชุมชนชาวเขาเพื่อเข้าสู่ระบบการปกครองที่ถูกต้องตามกฎหมาย สร้างจิตสำนึก ในความเป็นไทยให้มีความรู้ความเข้าใจถึงสิทธิหน้าที่ในฐานะพลเมืองไทย รวมทั้งพิจารณา ให้สถานะคนต่างด้าวแก่ชาวเขาที่อพยพเข้ามาในประเทศตลอดจนดำเนินการสกัดกั้นผลักดัน ชาวเขาจากนอกประเทศ และควบคุมการโยกย้ายถิ่นที่อยู่ภายในประเทศ อีกทั้งเน้นการติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติเกี่ยวกับชาวเขาและชนกลุ่มน้อยทุกระยะ

3. ด้านพัฒนาชนบท การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3.1 พัฒนาระบบพื้นฐานให้ครอบคลุมพื้นที่ เช่น ถนนชนบท แหล่งน้ำประปา ไฟฟ้าให้ทั่วถึงทุกหมู่บ้านสามารถใช้ได้ทุกฤดูกาล และเป็นลักษณะ โครงข่ายเพื่อให้เอื้ออำนวย ต่อการพัฒนาชนบท และปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชน

3.2 พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตร โดยสร้างปรับปรุงและ พัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กเพื่อการอุปโภคบริโภค และให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหาร

การจัดการทรัพยากรน้ำ รวมทั้งขยายผลการพัฒนาแหล่งน้ำตาม โครงการพระราชดำริ
ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช

3.3 ประสานความร่วมมือด้านการพัฒนาอาชีพ และยกระดับฐานะความเป็นอยู่
ของประชาชน การวางรากฐานทางเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่และความต้องการ
ของตลาด โดยเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรเอกชนในชนบท ประสานเอกชนและ
ส่วนราชการให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ชนบท โดยมีอำนาจเป็นศูนย์กลางประสานงาน

3.4 พัฒนาและปรับปรุงการบริหาร และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมของส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น โดยเพิ่มอำนาจการบริหารและจัดการรวมทั้งการบังคับ
ให้กฎหมายและให้องค์กรเอกชนประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานการบริหาร
และจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3.5 เร่งรัดให้มีการศึกษาการเตรียมการเพื่อรับรองปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนทั้งเขต
เมือง และชนบท พัฒนาศักยภาพของท้องถิ่นให้สามารถแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมของตนเองรวมทั้ง
สนับสนุนให้องค์กรปกครองท้องถิ่นร่วมมือแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติโดย
รณรงค์สร้างความรู้ความเข้าใจ และการมีส่วนร่วมในการจัดการและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมแก่เด็ก
เยาวชน ประชาชน องค์กรเอกชน และภาคธุรกิจ รวมทั้งพัฒนารายได้ของท้องถิ่นที่เกิดจาก
การดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการบริหารการจัดการ

3.6 สนับสนุนให้ท้องถิ่นมีบุคลากรที่เหมาะสม และมีความรู้ความสามารถ
ในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม

4. ด้านการพัฒนาเมืองและกระจายความเจริญในภูมิภาคและท้องถิ่น

4.1 พัฒนาศูนย์บริการพื้นฐานให้สามารถรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาค
โดยเฉพาะบริการพื้นฐานที่มีความจำเป็นในระยะยาว ทั้งนี้เพื่อรองรับการขยายตัวของเมือง

4.2 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาเมืองในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตพื้นที่
อนุภาคและพื้นที่ชายแดน พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก พื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ พื้นที่ภาคมหานคร
และเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค เพื่อรองรับการพัฒนาในด้านเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิต
โดยดำเนินการจัดทำแผนแม่บท และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตเมือง

4.3 ส่งเสริมสนับสนุนการบริการพื้นฐานให้เชื่อมโยงอย่างมีระบบ ได้มาตรฐานและ
ทั่วถึง โดยเฉพาะในด้านการวางแผนพัฒนา รวมทั้งสอดคล้องกับผังเมืองสามารถรองรับการพัฒนา
ด้านเศรษฐกิจ และการขยายตัวของชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.4 พัฒนาเมืองและชุมชนให้เป็นระบบในด้านใช้ที่ดิน ด้านที่อยู่อาศัยบริการพื้นฐาน
และสิ่งแวดล้อมที่ดี การพัฒนาชุมชนในเขตเมืองเพื่อให้สามารถแก้ปัญหาและพึ่งตนเองได้อย่าง
ยั่งยืน

5. ด้านการพัฒนาสังคม

5.1 พัฒนาเด็ก เยาวชน สตรี และผู้ด้อยโอกาสทั้งด้านร่างกายและจิตใจ และสติปัญญา โดยปรับปรุงการจัดการศึกษา พัฒนากีฬาและนันทนาการสำหรับนักเรียน ประชาชนเยาวชนในเขตเทศบาลและเมืองพัทยาพร้อมทั้งส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความรู้ความเข้าใจ และมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างพัฒนาการที่ดีแก่เด็กและเยาวชน โดยเน้นการรักษาระเบียบวินัย และเคารพกฎหมาย สำหรับการพัฒนาสตรีจะส่งเสริมบทบาทของสตรีให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ มากขึ้น

5.2 อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและโบราณสถานสำคัญของชาติ โดยสนับสนุนให้ท้องถิ่นพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม และรณรงค์ให้เด็กและเยาวชนมีความรักหวงแหนและเห็นความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมโบราณสถานของท้องถิ่น

5.3 สนับสนุนการขยายการศึกษาภาคบังคับให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล โดยเร่งขยายการศึกษาภาคบังคับในโรงเรียนของเทศบาลและเมืองพัทยา รวมทั้งสนับสนุนเครื่องมืออุปกรณ์และสวัสดิการที่จำเป็นในการเรียนการสอนแก่ครูนักเรียนให้เหมาะสม

5.4 ส่งเสริมให้คนในครอบครัวและชุมชนเกิดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเอง และสนับสนุนกิจกรรมขององค์กรประชาชน กลุ่มอาชีพต่าง ๆ เพื่อนำภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น

5.5 สนับสนุนการรวมตัวของชุมชนให้เข้มแข็ง และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน

5.6 เพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนา และแก้ไขปัญหาสังคมให้ครอบคลุมทั่วถึง โดยเฉพาะคนยากจนและผู้ด้อยโอกาส ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรพัฒนาประชาชนเข้าร่วมดำเนินการ

5.7 ส่งเสริมให้ประชาชนยึดมั่น และปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนาในการดำเนินชีวิตการเสริมสร้างความเป็นปึกแผ่นของสถาบันครอบครัวและชุมชน การยึดมั่นในอุดมการณ์แผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง

5.8 แก้ไขปัญหาโสเภณีและโรคเอดส์ โดยรณรงค์เผยแพร่รวมทั้งจัดกิจกรรมนิทรรศการด้านปัญหาโสเภณีและโรคเอดส์อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนสอดแทรกความรู้เนื้อหาในเรื่องดังกล่าวเข้าในเนื้อหาวิชาการกระบวนการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม

5.9 พัฒนางานด้านสาธารณสุข โดยส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรสาธารณสุขท้องถิ่น การเพิ่มอัตรากำลัง การจัดตั้งศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาล

และการสนับสนุนทรัพยากรในการดำเนินงานที่เพียงพอ ต่อการจัดบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน ได้ครอบคลุมกลุ่มด้อยโอกาสอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ ตลอดจนพัฒนาระบบบริหารจัดการ ด้านสาธารณสุขและระบบสนับสนุนที่เกี่ยวข้องในส่วนกลางและท้องถิ่น

ข้อมูลของเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา

ลักษณะที่ตั้ง (เทศบาลตำบลบางคล้า, 2558)

เทศบาลตำบลบางคล้า เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตั้งอยู่เลขที่ 9 ถนน ฤทธิ์ประศาสน์ ตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา อยู่ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ของจังหวัดฉะเชิงเทรา ห่างจากตัวจังหวัดฉะเชิงเทรา 25 กิโลเมตร ห่างจากกรุงเทพมหานคร เป็นระยะทาง 92 กิโลเมตร พื้นที่ 6.53 ตารางกิโลเมตร หรือ 4,081.75 ไร่

เทศบาลตำบลบางคล้า ได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลเมื่อวันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2480 ตามประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 54 ตอนที่ 76 ลงวันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2480 โดยมีขุนแพทย์ ไพบูลย์ เป็นนายกเทศมนตรีคนแรก เริ่มแรกของการดำเนินการได้อาศัยสถานที่ทำการของ โรงต้มกลั่นสุรา ซึ่งอยู่ไม่ห่างจากที่ว่าการอำเภอบางคล้า เป็นสถานที่ทำการชั่วคราว ต่อมาในปี พ.ศ. 2499 ได้ก่อสร้างอาคารสำนักงานขึ้นเป็นอาคารชั้นเดียว ทรงแบบไทย “เฉลิมเผ่า” ซึ่งตั้งอยู่ บริเวณตรงข้ามสถานีดับเพลิง ถนนเทศบาลพัฒนา 1 ในปัจจุบัน ได้ย้ายมาก่อสร้างอาคาร สำนักงานใหม่ เป็นอาคาร 3 ชั้น ตั้งอยู่เลขที่ 9 ถนนฤทธิ์ประศาสน์ ตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยมีสัญลักษณ์ของเทศบาลเป็นรูป “นกยูงรำแพน”

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลปากน้ำ

ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลท่าทองหลวง

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลปากน้ำและตำบลท่าทองหลวง

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ แม่น้ำบางปะกงตลอดแนวเขตเทศบาล

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาเทศบาลตำบลบางคล้า พ.ศ. 2556-2558

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

แนวทางที่ 1 ก่อสร้าง บำรุง ถนน สะพาน และระบบสาธารณูปโภค

แนวทางที่ 2 ก่อสร้าง ดูแล บำรุงรักษาแหล่งน้ำ

แนวทางที่ 3 การจัดระบบผังเมือง ให้สอดคล้องรองรับการขยายตัวของเมืองหลวง

และสนามบินสุวรรณภูมิ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษา

ความสงบเรียบร้อย

แนวทางที่ 1 การจัดระเบียบชุมชนและสังคม

แนวทางที่ 2 การรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ของประชาชน

แนวทางที่ 3 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ยุทธศาสตร์ 3 ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

แนวทางที่ 1 ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการ

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ 2 ส่งเสริมการบำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ 3 ส่งเสริมการป้องกันและดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ 4 ส่งเสริมการศึกษาวิจัยปฏิบัติการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ 5 การจัดระบบบำบัดน้ำเสีย ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต การศึกษา ศาสนา

ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางที่ 1 การส่งเสริมการดำเนินงาน โดยยึดหลักเศรษฐกิจแบบพอเพียงเพื่อแก้ไขปัญหา

ปัญหาความยากจนเชิงบูรณาการ

แนวทางที่ 2 งานสวัสดิการสังคม

แนวทางที่ 3 การส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ

แนวทางที่ 4 การส่งเสริมการศึกษา

แนวทางที่ 5 การส่งเสริมและบำรุงรักษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี

และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม

การท่องเที่ยว และการขนส่ง

แนวทางที่ 1 การส่งเสริมการวางแผน

แนวทางที่ 2 การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการขนส่ง

แนวทางที่ 3 การส่งเสริมและพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

แนวทางที่ 4 การส่งเสริมและพัฒนาด้านการเกษตร

แนวทางที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนาด้านอุตสาหกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการบริหารกิจการเมืองและสังคมที่ดี

แนวทางที่ 1 การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

แนวทางที่ 2 การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพของประชาชน

แนวทางที่ 3 การปรับปรุงระบบทะเบียนและเอกสาร

แนวทางที่ 4 การปรับปรุงและพัฒนารายได้

แนวทางที่ 5 การพัฒนาศักยภาพการให้บริการประชาชน

แนวทางที่ 6 การพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน

แนวทางที่ 7 การก่อสร้าง/ การปรับปรุงสถานที่ปฏิบัติงาน และการบำรุงรักษา/
จัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้

แนวทางที่ 8 การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรส่งเสริมการอนุรักษ์
สืบสาน ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญา

วิสัยทัศน์ของเทศบาลตำบลบางคล้า

“เมืองน่าอยู่ คู่ประวัติศาสตร์ เป็นองค์กรที่มีธรรมชาติน่าชม สังกมก้าวหน้า มุ่งมั่น
ด้านการศึกษา พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เน้นบริหารจัดการที่ดี มีเศรษฐกิจมั่นคง ชุมชนเข้มแข็ง”

นโยบายของนายกเทศมนตรีตำบลบางคล้า

1. นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

จะดำเนินการก่อสร้าง ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่อยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาล
ออกสู่ประชาชนอย่างเพียงพอ ทัวถึงและเป็นไปตามมาตรฐาน เช่น ถนน ตรอก ซอย สะพาน
ทางเท้ารวมทั้งปรับปรุงจัดระเบียบการให้บริการ ด้านสาธารณสุข โภค สาธารณูปการ อย่างเป็นระบบ
ทัวถึงและมีประสิทธิภาพ จัดวางระบบผังเมืองรวมและที่สาธารณะร่วมกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง
เพื่อใช้ประโยชน์ในที่ดินเกิดประโยชน์สูงสุด

2. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

จะดำเนินการส่งเสริมการประกอบอาชีพ และการท่องเที่ยวเพื่อให้ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้น
ให้มีการกระจายรายได้ให้ประชาชนอย่างทั่วถึงเป็นธรรม โดยการให้ความรู้และฝึกอบรมอาชีพต่าง ๆ
เพื่อให้ประชาชนมีงานทำและมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงอาชีพ ส่งเสริมการรวมกลุ่มอาชีพ
ในชุมชนจัดให้มีสถานที่จำหน่ายสินค้าอุปโภค บริโภคที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

3. นโยบายด้านสังคม

จะดำเนินการพัฒนามุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนในด้านต่าง ๆ ดังนี้

3.1 ด้านการศึกษา ปรับปรุงพัฒนา จัดระบบการศึกษาอย่างพอเพียง มีคุณภาพ
มาตรฐานและได้รับ โอกาสเท่าเทียมกัน ส่งเสริมการเรียนรู้วิทยาการสมัยใหม่และการเรียนรู้
ตลอดชีวิต

3.2 ด้านการสาธารณสุขและการกีฬา ส่งเสริมการสร้างสุขภาพอนามัยที่ดี ปลอดภัย
ยาเสพติด ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส และผู้พิการ จะได้รับการเอาใจใส่ดูแลอย่างทั่วถึงและได้รับบริการ
เชิงรุกโดยจัดรถพยาบาลเคลื่อนที่ออกไปเยี่ยมเยียนที่บ้าน ส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

ตามนโยบายของรัฐบาล ส่งเสริมสนับสนุนการกีฬาทุกประเภท ทุกระดับ ทั้งนักเรียน เยาวชน และประชาชน สนับสนุนการจัดตั้งชมรมกีฬาบางคล้า เพื่อให้เยาวชน ชุมชนห่างไกลยาเสพติด

3.3 ด้านการศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมทางศาสนา ส่งเสริมการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ขนบธรรมเนียมที่ดี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

3.4 ด้านชุมชน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น การป้องกันบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน

4. นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จะดำเนินการปรับปรุงระบบการกำจัดขยะ และการบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาสภาพแวดล้อมให้ปลอดสารพิษ มลภาวะ ส่งเสริมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมสร้างจิตสำนึกให้ประชาชน เยาวชน ในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมที่ดี จัดระเบียบท้องถิ่นพัฒนาปรับปรุงภูมิทัศน์ให้บางคล้าเป็นเมืองสะอาดเมืองน่าอยู่

5. นโยบายด้านการเมืองและการบริหาร

จะสร้างระบบการบริหารให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจและปลูกจิตสำนึกด้านการเมือง การปกครอง การรับผิดชอบต่อสังคม การรักษาระเบียบ วินัย เคารพกฎหมายส่งเสริมการปกครองระบบประชาธิปไตย ความเสมอภาคและสิทธิเสรีภาพของประชาชน ในด้านต่าง ๆ ปรับปรุงอาคารสถานที่ จัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยให้เพียงพอต่อการให้บริการประชาชนด้วยความสะดวก รวดเร็ว รวมทั้งปรับปรุงระบบการจัดเก็บภาษี ของเทศบาลให้เหมาะสมเป็นธรรมเพื่อนำไปพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จุไรรัตน์ ทองคำชื่นวิวัฒน์ และธีระวิทย์ เลิศปัญญา (2549) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนบริเวณคลองลาดพร้าว มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะทางกายภาพของคลองลาดพร้าว สภาพความเป็นอยู่ และคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนบริเวณคลองลาดพร้าว รวมทั้งผลกระทบและการใช้ประโยชน์จากคลองลาดพร้าว โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ การสำรวจสภาพคลองลาดพร้าวทาง เรือยนต์เริ่มจากบริเวณชุมชนบึงพระราม 9 จนถึงตลาดยิ่งเจริญ และการเดินเท้าเข้าไปสำรวจลักษณะทางกายภาพภายในชุมชน สัมภาษณ์ผู้นำชุมชนเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชนและสัมภาษณ์ ประชาชนในชุมชนเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิต รวมทั้งศึกษาผลกระทบและการใช้ประโยชน์

จากคลองลาดพร้าว ชุมชนที่ศึกษา ได้แก่ ชุมชนที่อยู่บริเวณคลองลาดพร้าว จำนวน 3 เขต เลือกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มจำนวน 7 ชุมชน ผลการวิจัยพบว่า น้ำในคลองลาดพร้าวมีลักษณะ ค้ำ กลิ่นเหม็น และสกปรกมากตลอด เส้นทาง ขกเว้นบริเวณวังหินเท่านั้นที่พอที่จะใช้อุปโภคได้ สภาพบ้านเรือนเป็นส่วนใหญ่เป็นบ้านไม้ มีบ้านจำนวนหลายหลังที่รูก้ำคลอง มีขยะขังได้ถุนบ้าน มีเขื่อนกั้นเป็นทางเดินริมคลองในช่วงที่บ้านไม่รูก้ำคลอง แต่ละชุมชนมีสะพานข้ามคลอง ส่วนสภาพภายในชุมชนส่วนใหญ่เป็นชุมชนแออัดบนที่ดินที่บุกรุกของกรมธนารักษ์ บริเวณบ้านไม่มีรั้วกั้น มีทางเดินภายในชุมชน รถยนต์เข้าไม่ถึง ขกเว้นชุมชนริมคลองลาดพร้าวซึ่งเป็นชุมชนเมืองส่วนใหญ่มีฐานะค่อนข้างดี เป็นบ้านตึกมีรั้ว เป็นกำแพงกั้นบนที่ดินของตนเองประชาชนในชุมชนนี้ส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ส่วนชุมชนแออัดส่วนใหญ่่นับถือศาสนาพุทธ มีฐานะยากจน จบชั้นประถมศึกษา อาชีพรับจ้าง มีรายไค้ต่อ เดือน 5,000-10,000 บาท การได้รับความช่วยเหลือของชุมชนส่วนมากได้รับความช่วยเหลือจาก ภาครัฐ เช่น สำนักงานเขต และจากภาคเอกชน เช่น มูลนิธิศุภนิมิต (ช่วยเหลือเด็กในชุมชน) คุณภาพชีวิตทั้ง 7 ด้านของประชาชนในชุมชน ได้ผลดังนี้ คุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพอยู่ในระดับค่อนข้างสูง คุณภาพชีวิตด้านชีวิตการทำงาน คุณภาพชีวิตด้านสติปัญญา คุณภาพชีวิตด้านชีวิตครอบครัว คุณภาพชีวิตด้านชีวิตในชุมชน และคุณภาพชีวิตด้านสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง

สุเทพ พูลวงษ์ (2550) ได้ศึกษาถึงระดับคุณภาพชีวิตของกำลังพล ศูนย์ฝึกทางยุทธวิธี กองทัพบก จังหวัดลพบุรี และเพื่อเปรียบเทียบระดับคุณภาพชีวิตของกำลังพลศูนย์ฝึกทางยุทธวิธี กองทัพบก จังหวัดลพบุรี จำแนกตามปัจจัยเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลและปัจจัยภายนอก ประชากรที่ศึกษา คือ นายทหารสัญญาบัตร นายทหารประทวนและพลทหารของศูนย์ฝึกทางยุทธวิธี กองทัพบก จังหวัดลพบุรี ทุกนายรวมทั้งสิ้น 265 นาย สถิติที่ใช้ได้แก่ จำนวน และร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ One-way ANOVA ผลการศึกษาพบว่า ระดับคุณภาพชีวิตของกำลังพล ศูนย์ฝึกทางยุทธวิธี กองทัพบก จังหวัดลพบุรี โดยรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาคุณภาพชีวิตของกำลังพล ศูนย์ฝึกทางยุทธวิธีกองทัพบก จังหวัดลพบุรี ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านความภูมิใจในเกียรติมีคุณภาพชีวิตดีที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านการได้รับบริการขั้นพื้นฐาน, ด้านความมั่นคงของครอบครัวและด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ตามลำดับ ในขณะที่ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีคุณภาพชีวิตต่ำที่สุด การเปรียบเทียบระดับคุณภาพชีวิตของกำลังพล ศูนย์ฝึกทางยุทธวิธีกองทัพบก จังหวัดลพบุรี พบว่า อายุ ชั้นยศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อายุราชการ รายได้ ตำแหน่ง หน้าที่การงาน และการออมทรัพย์ มีผลต่อคุณภาพชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ภาระหนี้สินมีผล

ต่อคุณภาพชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนจำนวนบุคคลในครอบครัว ไม่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของกำลังพล ศูนย์ฝึกทางยุทธวิธี กองทัพบก จังหวัดลพบุรี

ไพโรจน์ มาลากุล ณ อยุธยา (2550) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพทางการบริหารงานของ นายกองค้การบริหารส่วนตำบล ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนตำบลสัดหีบ อำเภอสัดหีบ จังหวัดชลบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนตามความเป็นจริงของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลสัดหีบ จังหวัดชลบุรี ศึกษาคุณภาพการบริหารงานของ นายกองค้การบริหารส่วนตำบลสัดหีบ ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน และเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอสัดหีบ จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลสัดหีบ จังหวัดชลบุรี รวมทั้งหมคอยู่ในระดับจริงมาก คุณภาพในการบริหารงานของนายกองค้การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาคุณภาพชีวิตภาพรวม ทั้งหมคอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อคุณภาพการบริหารงานของนายกองค้การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน พบว่า อายุ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

ทิวา พรหมอินทร์ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของนักปกครองท้องถิ่นในการส่งเสริม การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน: ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอพระสมุทรเจดีย์ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาบทบาทของนักปกครองท้องถิ่นในการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตผลกระทบต่อ บทบาทในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักปกครองท้องถิ่น ผลการศึกษาพบว่า บทบาท ของนักปกครองท้องถิ่นในการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับกลาง และบทบาท ของนักปกครองท้องถิ่นเมื่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนา ท้องถิ่นมาก ทำให้นักปกครองท้องถิ่นมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง บทบาทในการพัฒนา คุณภาพชีวิตด้านอาหารและโภชนาการ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีมากขึ้น

ประภาส บารมี (2554) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตของประชาชนที่อาศัยในชุมชนชาวแพ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินคุณภาพชีวิตของประชาชนและศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตประชาชน ได้แก่ ปัจจัยประชากรและสังคมศึกษา ในประชาชนที่เป็นตัวแทนครัวเรือนที่อาศัยในชุมชนชาวแพ ริมคลองโคกช้าง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 206 คน ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพชีวิตโดยภาพรวมของประชาชนที่อาศัย ในชุมชนชาวแพอยู่ในระดับดี คุณภาพชีวิตในด้านร่างกาย ด้านจิตใจและด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ใน ระดับปานกลาง ส่วนคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมอยู่ในระดับดี ส่วนความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยประชากรและสังคมกับคุณภาพชีวิต พบว่า ผู้ที่มีอายุไม่เกิน 40 ปี จะมีคุณภาพชีวิต ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านความสัมพันธ์ทางสังคมดีกว่าผู้ที่มีอายุมากกว่า 40 ปี ส่วนผู้ที่มี

ระดับการศึกษาสูงกว่าประถมศึกษา จะมีคุณภาพชีวิตทุกด้านดีกว่าผู้ที่ไม่ได้เรียนหนังสือ ผู้ที่ทำงาน จะมีคุณภาพชีวิตทุกด้านดีกว่าผู้ที่ไม่มีงานทำ ผู้ที่มีฐานะเศรษฐกิจร่ำรวย-ปานกลาง จะมีคุณภาพชีวิต ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและสิ่งแวดล้อมดีกว่าผู้ที่มีฐานะเศรษฐกิจยากจน

พรสัน วงษ์ปัญญา (2554) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตของประชาชนด้านที่อยู่อาศัย: กรณีศึกษาสลัมริมทางรถไฟสายแปดริ้วพื้นที่ยมราช จุดมุ่งหมายเพื่อ (1) ศึกษาสาเหตุที่ประชาชนเข้าไปอาศัยอยู่ในสลัม (2) ศึกษาคุณภาพชีวิตของประชาชนด้านที่อยู่อาศัย (3) ศึกษาความตั้งใจของประชาชนในการพัฒนาที่อยู่อาศัย โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 327 คน จากประชากรในพื้นที่ 2,412 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ร้อยละ ผลการวิจัยมีดังนี้ จากการศึกษาคุณภาพชีวิตของประชาชนด้านที่อยู่อาศัย 19 ตัวชี้วัด พบว่า 10 ตัวชี้วัดไม่ผ่านเกณฑ์ มี 9 ตัวชี้วัดที่ผ่านเกณฑ์ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ที่อยู่อาศัยมีน้ำสะอาดดื่มเพียงพอตลอดปี (2 ลิตร/ คน/ วัน) 2) ที่อยู่อาศัยมีน้ำใช้สะอาดเพียงพอตลอดปี 3) ที่อยู่อาศัยในชุมชนมีไฟฟ้าใช้อย่างถูกต้อง 4) ทางเดินเท้าหลักในชุมชนมีไฟฟ้าแสงสว่างเพียงพอแก่การใช้ทางเท้าได้อย่างปลอดภัย 5) ทางเท้าหลักเพียงพอต่อการใช้ประโยชน์ 6) ประชาชนร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 7) ประชาชนช่วยกันบำรุงรักษาสาธารณสมบัติที่รัฐและประชาชนสร้างขึ้น 8) ชุมชนไม่มีเหตุรำคาญที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ 9) ชุมชนมีการดำเนินการด้านความสะอาด ผลการศึกษาความตั้งใจในการพัฒนาที่อยู่อาศัย พบว่า ประชาชนมีความตั้งใจต่ำกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้โดยผ่านเกณฑ์ที่กำหนด 3 ดัชนีดังนี้ 1) สร้างทางเดินให้เชื่อมถึงกัน 2) ถัดยาฆ่าแมลง และกำจัดพาหะนำโรคในบ้าน เช่น ยุง หนู 3) ทำความสะอาดที่พักอาศัย ส่วนสาเหตุที่เข้าไปอาศัยอยู่ในสลัม พบว่า 1) อาศัยอยู่ในสลัมตั้งแต่กำเนิด 2) มีญาติอยู่ในสลัมก่อนแล้ว 3) มีเพื่อนชักชวนให้เข้าไปอยู่อาศัย และ 4) มีสามีและภรรยาเป็นคนในสลัมด้วยกัน ตามลำดับ

พรเทพ สวัสดิสรณ์ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง กับคุณภาพชีวิตของประชาชน: กรณีศึกษา 3 อำเภอ ในจังหวัดบุรีรัมย์ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อต้องการทราบถึงคุณภาพชีวิตของประชาชนผู้ขอกู้เงินตามนโยบายกองทุนดังกล่าว ผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ ผลการใช้เงินกู้ และความมีวินัยทางการเงินของประชาชน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนผู้ขอกู้เงินกองทุน ผู้ปกครองท้องที่ และคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน จำนวนทั้งสิ้น 27 คน จาก 8 หมู่บ้าน และ 1 ชุมชนเมือง ในท้องที่อำเภอนางรอง อำเภอชำนิ และอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) ด้วยแบบสัมภาษณ์ที่มีการกำหนดคำถามไว้อย่างแน่นอน โดยมีระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 8-29 กันยายน พ.ศ. 2547 รวมเป็นเวลา 22 วัน ซึ่งผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ ประชาชนผู้ขอกู้เงินกองทุนมีคุณภาพชีวิต

ที่ดีขึ้นกว่าเดิม โดยพิจารณาจากองค์ประกอบพื้นฐาน 5 ด้าน คือองค์ประกอบพื้นฐานด้านร่างกาย (ปัจจัย 4), ด้านสติปัญญา, ด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม และด้านคุณธรรม ส่วนผลการนำนโยบายปฏิบัติพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในนโยบายกองทุนอยู่ในระดับปานกลาง ในด้านการบริหารกองทุนในระยะแรกก็ประสบปัญหาบ้าง เนื่องจากยังไม่เข้าใจระเบียบแต่ในปัจจุบันปัญหาดังกล่าวก็หมดไป ส่วนผลตอบแทนที่คณะกรรมการกองทุนได้รับค่าตอบแทนปีละประมาณ 500-1,500 บาท และความคิดเห็นที่มีต่อนโยบายกองทุนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความเห็นตรงกันว่ายังอยากให้รัฐบาลคงให้เงินนโยบายดังกล่าวต่อไปและผลการใช้เงินกู้จากกองทุน พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดได้ยื่นวัตถุประสงค์เพื่อขอกู้เงินไปเป็นทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพ ซึ่งตรงกับวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ของนโยบายกองทุน ส่วนความมีวินัยทางการเงินของประชาชนนั้นกลุ่มตัวอย่างยืนยันตรงกันว่ากองทุนหมู่บ้านของตนไม่มีหนี้เสียแต่อย่างใด ดังนั้นแสดงให้เห็นว่านโยบายดังกล่าวประสบความสำเร็จในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น

จिरันท์ เพ็ชรแก้ว (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การสำรวจคุณภาพชีวิตและความต้องการทางการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน: กรณีศึกษาอำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิต และความต้องการทางการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรในอำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ศึกษาโดยใช้องค์ประกอบพื้นฐาน 5 ด้าน คือ ทางด้านร่างกาย สติปัญญา เศรษฐกิจ สังคมและคุณธรรม งานวิจัยครั้งนี้เป็นแบบวิจัยเชิงสำรวจ ใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากประชากรกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ในอำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี รวมทั้งสิ้น 359 คน ซึ่งส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง เป็นเพศหญิง อายุสูงสุดระหว่าง 20-30 ปี มีวุฒิการศึกษาประถมศึกษา แต่งงานแล้วเป็นและมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในอำเภอโพธาราม ผลการวิจัย พบว่า 1) ทางด้านร่างกาย ประชากรในอำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี บริโภคอาหารครบถ้วน รักษาพยาบาลโดยไปโรงพยาบาล และพานุเคราะห์หลานไปฉีดวัคซีนป้องกันโรคต่าง ๆ ทุกชนิดที่แพทย์กำหนด และต้องการความรู้หรือคำแนะนำเกี่ยวกับโรคระบาดต่าง ๆ รวมถึงโรคติดต่อที่ร้ายแรง เช่น โรคเอดส์ 2) ทางด้านสติปัญญา ประชากรในอำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี สามารถส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อระดับมหาวิทยาลัย ต้องการให้มีการเปิดสอนการศึกษานอกระบบให้แก่ประชาชนในการประกอบอาชีพ และต้องการมีห้องสมุดประชาชน 3) ทางด้านเศรษฐกิจ ประชากรในอำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี รายได้หลักส่วนใหญ่ได้จากการประกอบอาชีพรับจ้าง รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน 5,000-10,000 บาท การลงทุนส่วนใหญ่ใช้ทุนตัวเอง ต้องการความรู้เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ประกอบอาชีพ และความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีใหม่ เศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวทางพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว 4) ทางด้านสังคม ประชากรในอำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

ที่จัดขึ้นในหมู่บ้าน ส่วนใหญ่ใช้สิทธิในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องการความรู้เกี่ยวกับกฎหมายระบอบประชาธิปไตย ความรู้ระบบนิเวศวิทยาและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

5) ทางด้านคุณธรรมประชากรในอำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี มีการเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา และส่วนใหญ่เชื่อในเรื่องไสยศาสตร์ มีความต้องการความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอันตรายของการเสพยาเสพติดแก่นักเรียน เยาวชน และประชาชนทั่วไปโดยได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน

สาวิตรี เมืองมุงคุณ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเนินสูง อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประการแรก เพื่อศึกษาถึงคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเนินสูง อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี โดยประกอบด้วยด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา ด้านที่อยู่อาศัย ด้านครอบครัว ด้านรายได้ ด้านการมีส่วนร่วม และด้านสวัสดิการ ประการที่สอง เพื่อศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเนินสูง อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรีกับปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล โดยจำแนกตามอายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ และรายได้ ผลการศึกษา โดยภาพรวมคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเนินสูง อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี อยู่ในระดับดี อันดับที่ 1 คือ ด้านที่อยู่อาศัยมีคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเนินสูง อยู่ในระดับดีมาก อันดับรองลงมา คือ ด้านครอบครัว คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเนินสูงอยู่ในระดับดีมาก และอันดับสุดท้าย คือ ด้านสวัสดิการคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเนินสูง อยู่ในระดับดี ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ มีผลทำให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเนินสูง มีคุณภาพชีวิตต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

สมบัติ บุญเลี้ยง (2556) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตของประชาชน และเพื่อสำรวจรูปแบบการจัดการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่อยู่ในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ โดยใช้แบบสอบถามจากการสุ่มตัวอย่างจากประชากรจำนวน 400 คน สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ และกลุ่มตัวอย่างที่รวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ ซึ่งใช้กระบวนการ Focus group กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยผู้วิจัยคัดเลือกจากประชาชนในแต่ละอำเภอ จำนวน 11 อำเภอ ๆ ละ 5 คน รวม 55 คน ซึ่งได้รับความร่วมมือจากประชาชนผู้เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นอย่างดี ผลการวิจัย พบว่า ข้อมูลทั่วไปของประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ส่วนมากเป็นโสด มีอายุน้อยกว่า 30 ปี ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพทั่วไป

มีสถานที่ทำงานอยู่ใกล้บ้าน และมีรายได้ต่อเดือน น้อยกว่า 10,000 บาท มีคุณภาพชีวิตจากสภาพที่เกิดขึ้นกับชีวิตจริง ในภาพรวมมีคุณภาพชีวิตปานกลาง และในแต่ละด้านเรียงลำดับคุณภาพชีวิตของประชาชนจากมากที่สุด ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง ด้านครอบครัว มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง ด้านชีวิตการทำงาน มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง และด้านสุขอนามัยมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ มีผลทำให้ประชาชนในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ มีคุณภาพชีวิตต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

ณัฐวัฒน์ ขันโท (2557) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่หน่วยงานบริการชุมชน คลินิกศูนย์แพทย์พัฒนา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา คุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่หน่วยงานบริการชุมชน คลินิกศูนย์แพทย์พัฒนา และเพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่หน่วยงานบริการชุมชน คลินิกศูนย์แพทย์พัฒนาโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ ชุมชนที่อยู่อาศัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือประชาชนในพื้นที่หน่วยงานบริการชุมชน คลินิกศูนย์แพทย์พัฒนาทั้ง 11 ชุมชน จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ สถิติทดสอบ (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตและเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการดำเนินวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ หัวหน้าครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยแบ่งออกเป็น 6 ชุมชน จำนวนทั้งสิ้น 1,078 ครัวเรือน (เทศบาลตำบลบางคล้า, 2558)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ หัวหน้าครัวเรือนที่มีชื่อตามทะเบียนบ้านและอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยแบ่งออกเป็น 6 ชุมชน จำนวน 1,078 ครัวเรือน

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample size) คำนวณโดยใช้สูตรยามานะ (Yamane, 1967) โดยให้มีความคลาดเคลื่อน .05 ตามสูตร ดังนี้ (บุญธรรม กิจปริดาภิรุตย์, 2535)

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2} \quad \text{คน}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร 1,078 ครัวเรือน

E = ค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง .05

แทนค่า n = $\frac{1,078}{1 + 1,078 (.05)^2}$ ครัวเรือน

$$= \frac{1,078}{1 + 1,078 (.05)^2}$$

$$= 399.62$$

$$= 400 \text{ ครัวเรือน}$$

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน จากนั้น จึงนำมา กำหนดสัดส่วนตามขนาดของประชากรแต่ละชุมชน ดังนี้

ตารางที่ 3-1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า
จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกเป็นชุมชน (เทศบาลตำบลบางคล้า, 2558)

ลำดับที่	ชุมชน	จำนวนครัวเรือน	คิดเป็นร้อยละ	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
1	หลังวัดแจ้ง	186	17.25	69
2	หลังวัดโพธิ์	300	27.83	111
3	โจ้วฉู้	209	19.39	78
4	พระเจ้าตาก	107	9.92	40
5	บ้านปลายคลอง	174	16.14	65
6	ศาลเจ้าหลักเมือง	102	9.47	38
รวมทั้งตำบล		1,078	100.00	400

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ ชนิดสัดส่วน (Proportional stratified sampling) ตามสัดส่วนของจำนวนประชากรในแต่ละหมู่บ้าน จากนั้นจึงใช้การสุ่มตัวอย่างแบบสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยเรียงตามเลขที่บ้าน ในการเลือกตัวอย่างเพื่อนำมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นการสอบถามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จากองค์ประกอบคุณภาพชีวิต จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ คุณภาพชีวิตด้านการทำงาน คุณภาพชีวิตด้านครอบครัว คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพและความเครียด คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิตด้านชีวิตในเมือง โดยเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยการแบ่งระดับความสำคัญและเกณฑ์การให้คะแนน เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบ ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

คะแนน 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วย

คะแนน 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดด้านปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษารายละเอียดและดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การศึกษาข้อมูลเอกสาร (Documentary study) โดยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ สามารถแยกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้

1.1 หนังสือ ผลการวิจัย วิทยานิพนธ์ ปัญหาพิเศษ และผลงานทางวิชาการอื่น ๆ

1.2 ข้อมูลจำนวนประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา

1.3 กฎ ระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล และนโยบายรัฐบาลชุดปัจจุบัน เป็นต้น นำมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย กำหนดนิยาม และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ตรวจสอบเนื้อหาว่าครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือไม่จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

3.1 ดร.กฤษฎา นันทเพ็ชร อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

3.2 ดร.ลือชัย วงษ์ทอง อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

3.3 ดร.อุษณากร ทาวะรัมย์ อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับประชาชนในเขตเทศบาลตำบลปากน้ำ อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) เท่ากับ .95 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามนี้มีความเชื่อถือได้ สามารถนำไปเก็บข้อมูลจริงต่อไป
5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นและมีความสมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. จัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์และแนะนำตัวผู้วิจัย เพื่อขอความร่วมมือ และขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนของเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา
2. กำหนดวันเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากประชาชน โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง หลังจากนั้น โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนทั้งหมดจำนวน 400 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้เวลาในการเก็บข้อมูลตั้งแต่ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2558-มีนาคม พ.ศ. 2559

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีประมวลผล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมจากแบบสอบถาม ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถาม หลังจากดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว
2. บันทึกข้อมูลที่เป็นรหัสลงในแบบบันทึกข้อมูล และเครื่องคอมพิวเตอร์ตามลำดับ
3. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์
4. ประมวลผลข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- อธิบายข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา หากความถี่ ร้อยละ
- อธิบายระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ใช้การวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
- เกณฑ์ในการแปลค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) วิเคราะห์ค่าสถิติโดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
- ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) คือ t-test และ One-way ANOVA กรณีพบว่าแตกต่างใช้การทดสอบหาความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี Sheff

เกณฑ์การแปลผล

โดยการหาความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้ (มนัส วงศ์ลีใส, 2551, หน้า 37)

$$\text{ช่วงของการแปลผล} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\text{ช่วงของการแปลผล} = \frac{5-1}{5}$$

$$= 0.8$$

ระดับคะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
4.21-5.00	ประชาชนมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับสูงที่สุด
3.41-4.20	ประชาชนมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับสูง
2.61-3.40	ประชาชนมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง
1.81-2.60	ประชาชนมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับต่ำ
1.00-1.80	ประชาชนมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับต่ำมาก

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา” มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา 2) เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ เก็บข้อมูลจากการเก็บแบบสอบถาม โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ซึ่งผู้ศึกษาได้นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4-1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	123	30.75
หญิง	277	69.25
รวม	400	100.00
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	43	10.75
21-30 ปี	47	11.75
31-40 ปี	137	34.25
41-50 ปี	90	22.50
51-60 ปี	70	17.50
สูงกว่า 60 ปีขึ้นไป	13	3.25
รวม	400	100.00

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา (ป.1-ป.6)	23	5.75
มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3)	125	31.25
มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-ม.6 หรือเทียบเท่า)	68	17.00
อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	52	13.00
ปริญญาตรี	97	24.25
สูงกว่าปริญญาตรี	35	8.75
รวม	400	100.00
อาชีพ		
รับราชการ	26	6.50
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	93	23.25
ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	199	49.75
พนักงานบริษัท	19	4.75
รับจ้างทั่วไป	36	9.00
เกษตรกร ประมง เลี้ยงสัตว์	27	6.75
รวม	400	100.00
รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า 5,000 บาท	17	4.25
5,000-10,000 บาท	13	3.25
10,001-15,000 บาท	54	13.50
15,001-20,000 บาท	72	18.00
20,001-25,000 บาท	197	49.25
มากกว่า 25,000 บาทขึ้นไป	47	11.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4-1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 69.25 รองลงมาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 30.75 มีอายุระหว่าง

31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.25 รองลงมา มีอายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.50 ส่วนใหญ่มีการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3) คิดเป็นร้อยละ 31.25 รองลงมา มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 24.25 ส่วนใหญ่มีประกอบอาชีพค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 49.75 รองลงมา มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 23.25 และส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 58.64 รองลงมา มีรายได้ต่อเดือน 15,000-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.64 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตารางที่ 4-2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาพรวมและรายด้าน

คุณภาพชีวิตของประชาชน	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
ด้านการทำงาน	3.51	.60	สูง	4
ด้านครอบครัว	3.44	.72	สูง	5
ด้านสุขภาพและความเครียด	3.90	.58	สูง	3
ด้านสิ่งแวดล้อม	3.98	.58	สูง	1
ด้านชีวิตในเมือง	3.94	.51	สูง	2
ภาพรวม	3.76	.44	สูง	-

จากตารางที่ 4-2 คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาพรวม อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.76$, $SD = .44$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับที่ 1 ($\bar{X} = 3.98$, $SD = .58$) รองลงมาคือ ด้านชีวิตในเมือง ($\bar{X} = 3.94$, $SD = .51$) ด้านสุขภาพและความเครียด ($\bar{X} = 3.90$, $SD = .58$) ด้านการทำงาน ($\bar{X} = 3.51$, $SD = .60$) และด้านครอบครัว ($\bar{X} = 3.44$, $SD = .72$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-3 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คุณภาพชีวิตของประชาชน
ในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการทำงาน

ด้านการทำงาน	คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลบางคล้า					\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
	ตำบลบางคล้า								
	สูงที่สุด	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก				
1. มีอาชีพที่มั่นคง ถาวร	45 (11.25)	177 (44.25)	168 (42.00)	3 (0.75)	7 (1.75)	3.63	.76	สูง	2
2. มีรายได้เพียงพอ ในการดำรงชีวิต	13 (3.25)	168 (42.00)	186 (46.50)	22 (5.50)	11 (2.75)	3.38	.75	สูง	8
3. มีการเก็บออมเงิน เพื่อใช้ในยามจำเป็น	34 (8.50)	152 (38.00)	169 (42.25)	39 (9.75)	6 (1.50)	3.42	.83	สูง	6
4. อยากทำงาน/ อาชีพ ที่ทำอยู่ต่อไปเรื่อย ๆ	52 (13.00)	195 (48.75)	127 (31.75)	25 (6.25)	1 (0.25)	3.68	.78	สูง	1
5. หารายได้เสริม เพิ่มจากรายได้ประจำ	45 (11.25)	158 (39.50)	171 (42.75)	25 (6.25)	1 (0.25)	3.55	.78	สูง	4
6. มีโอกาสก้าวหน้า ในงาน/ อาชีพ หรือ มีโอกาสขยายกิจการ ให้ใหญ่โตขึ้นได้ ในอนาคต	52 (13.00)	159 (39.75)	161 (40.25)	16 (4.00)	12 (3.00)	3.56	.87	สูง	3
7. ความสัมพันธ์ระหว่าง เพื่อนร่วมงาน/ อาชีพ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับ การดำเนินกิจการเป็นไป ด้วยดี	33 (8.25)	153 (38.25)	184 (46.00)	29 (7.25)	1 (0.25)	3.47	.75	สูง	5
8. รู้สึกภูมิใจในงาน/ อาชีพ	34 (8.50)	146 (36.50)	185 (46.25)	29 (7.25)	6 (1.50)	3.43	.80	สูง	7
ภาพรวม						3.51	.60	สูง	-

จากตารางที่ 4-3 คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการทำงาน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.51$, $SD = .60$)

เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรก พบว่า อยากรทำงาน/ อาชีพที่ทำอยู่ต่อไปเรื่อย ๆ ($\bar{X} = 3.68, SD = .78$) มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือ มีอาชีพที่มั่นคง ถาวร ($\bar{X} = 3.63, SD = .76$) และมีโอกาสก้าวหน้าในงาน/ อาชีพหรือมีโอกาสขยายกิจการให้ใหญ่โตขึ้นได้ในอนาคต ($\bar{X} = 3.56, SD = .87$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านครอบครัว

ด้านครอบครัว	คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า					\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
	ตำบลบางคล้า								
	สูงที่สุด	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก				
1. มีการวางแผนการมีบุตร เพื่อกำหนดขนาดครอบครัวที่เหมาะสม	29 (7.25)	140 (35.00)	197 (49.25)	29 (7.25)	5 (1.25)	3.40	.77	สูง	3
2. เมื่อเกิดปัญหาความขัดแย้งขึ้นในครอบครัวสามารถปรับอารมณ์และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้	38 (9.50)	177 (44.25)	156 (39.00)	16 (4.00)	13 (3.25)	3.53	.84	สูง	2
3. มีเวลาให้กับครอบครัวและพาครอบครัวไปเที่ยวหรือมีเวลาที่จะทำกิจกรรมร่วมกันในครอบครัว	52 (13.00)	173 (43.25)	138 (34.50)	22 (5.50)	15 (3.75)	3.56	.91	สูง	1
4. สมาชิกในครอบครัวรักและเข้าใจกันเมื่อมีปัญหาที่สามารถปรึกษาหารือกันได้	52 (13.00)	94 (23.50)	193 (48.25)	35 (8.75)	26 (6.50)	3.28	1.01	สูง	4
ภาพรวม						3.44	.72	สูง	-

จากตารางที่ 4-4 คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านครอบครัว พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.44, SD = .72$)

เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรก พบว่า มีเวลาให้กับครอบครัว และพาครอบครัวไปเที่ยวหรือมีเวลาที่จะทำกิจกรรมร่วมกันในครอบครัว ($\bar{X} = 3.56, SD = .91$) มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือ เมื่อเกิดปัญหาความขัดแย้งขึ้นในครอบครัวสามารถปรับอารมณ์และ แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ($\bar{X} = 3.53, SD = .84$) และมีการวางแผนการมีบุตรเพื่อกำหนดขนาดครอบครัวที่เหมาะสม ($\bar{X} = 3.40, SD = .77$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านสุขภาพและความเครียด

ด้านสุขภาพและ ความเครียด	คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลบางคล้า					\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
	ตำบลบางคล้า								
	สูงสุด	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก				
1. ไม่มีโรคติดต่อร้ายแรง เช่น วัณโรค อหิวาตกโรค ไข้เลือดออก ไข้หวัดนก	57 (14.25)	122 (30.50)	186 (46.50)	24 (6.00)	11 (2.75)	3.48	.90	สูง	7
2. มีความรู้เกี่ยวกับ การใช้ยาที่ถูกต้อง เหมาะสม	123 (30.75)	210 (52.50)	59 (14.75)	8 (2.00)	0 (0.00)	4.12	.72	สูง	1
3. เข้ารับการตรวจ สุขภาพร่างกาย เป็นประจำทุกปี	111 (27.75)	215 (53.75)	70 (17.50)	4 (1.00)	0 (0.00)	4.08	.69	สูง	2
4. ออกกำลังกาย อย่างสม่ำเสมอ	103 (25.75)	201 (50.25)	79 (19.75)	17 (4.25)	0 (0.00)	3.98	.79	สูง	4
5. ได้รับความรู้เกี่ยวกับ การปฏิบัติตนในการ ป้องกันโรคติดต่อ จากหน่วยงานของรัฐ	102 (25.50)	212 (53.00)	81 (20.25)	1 (0.25)	4 (1.00)	4.02	.74	สูง	3
6. มีปัญหาเกี่ยวกับ การนอนไม่หลับ	65 (16.25)	230 (57.50)	96 (24.00)	5 (1.25)	4 (1.00)	3.87	.72	สูง	5

ตารางที่ 4-5 (ต่อ)

ด้านสุขภาพและ ความเครียด	คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล					\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
	ตำบลบางคล้า								
	สูงที่สุด	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก				
7. รู้สึกหงุดหงิด และโกรธง่าย	60 (15.00)	200 (50.00)	130 (32.50)	6 (1.60)	4 (1.00)	3.77	.75	สูง	6
ภาพรวม						3.90	.58	สูง	-

จากตารางที่ 4-5 คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านสุขภาพและความเครียด พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.90$, $SD = .58$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรก พบว่า มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ยาที่ถูกต้องเหมาะสม ($\bar{X} = 4.12$, $SD = .72$) มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือ เข้ารับการตรวจสุขภาพร่างกายเป็นประจำทุกปี ($\bar{X} = 4.08$, $SD = .69$) และได้รับความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคติดต่อ จากหน่วยงานของรัฐ ($\bar{X} = 4.02$, $SD = .74$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านสิ่งแวดล้อม

ด้านสิ่งแวดล้อม	คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล					\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
	ตำบลบางคล้า								
	สูงที่สุด	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก				
1. สมาชิกในบ้านใช้ ไฟฟ้า น้ำ อย่างประหยัด	103 (25.75)	202 (50.50)	91 (22.75)	4 (1.00)	0 (0.00)	4.01	.72	สูง	3
2. มีการแยกขยะ ก่อนนำไปทิ้ง	98 (24.50)	188 (47.00)	109 (27.25)	5 (1.25)	0 (0.00)	3.95	.75	สูง	4
3. ร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ทรัพยากรกับชุมชน หมู่บ้าน หน่วยงานอื่น ๆ เช่น การปลูกต้นไม้ ฯลฯ	112 (28.00)	191 (47.25)	92 (23.00)	5 (1.25)	0 (0.00)	4.03	.74	สูง	2

ตารางที่ 4-6 (ต่อ)

ด้านสิ่งแวดล้อม	คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล					\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
	ตำบลบางคล้า								
	สูงที่สุด	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก				
4. ร่วมกิจกรรมของชุมชน เช่น ทำความสะอาดถนน ขุดลอกคูคลอง	92 (23.00)	207 (51.75)	79 (19.75)	19 (4.75)	3 (0.75)	3.92	.82	สูง	5
5. มีส่วนร่วมในการเสนอแนะแนวทางการพัฒนาสิ่งแวดล้อมของชุมชน	98 (24.50)	223 (55.75)	74 (18.50)	5 (1.25)	0 (0.00)	4.04	.69	สูง	1
ภาพรวม						3.98	.58	สูง	-

จากตารางที่ 4-6 คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.98$, $SD = .58$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรก พบว่า มีส่วนร่วมในการเสนอแนะแนวทางการพัฒนาสิ่งแวดล้อมของชุมชน ($\bar{X} = 4.04$, $SD = .69$) มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือ ร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากรกับชุมชน หมู่บ้าน หน่วยงานอื่น ๆ เช่น การปลูกต้นไม้ ฯลฯ ($\bar{X} = 4.03$, $SD = .74$) และสมาชิกในบ้านใช้ไฟฟ้า น้ำ อย่างประหยัด ($\bar{X} = 4.01$, $SD = .72$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คุณภาพชีวิตของประชาชน
ในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านชีวิตในเมือง

ด้านชีวิตในเมือง	คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล					\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
	ตำบลบางคล้า								
	สูงที่สุด	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก				
1. มีการจัดหน่วย อปพร. รักษาความสงบ เรียบร้อยในชุมชน	83 (20.75)	160 (40.00)	131 (32.75)	25 (6.25)	1 (0.25)	3.75	.86	สูง	7
2. มีไฟฟ้าแสงสว่าง ในยามค่ำคืน เพื่อให้ ผู้สัญจรไปมาได้รับ ความสะดวก ปลอดภัย ในการเดินทาง	97 (24.25)	234 (58.50)	63 (15.75)	6 (1.50)	0 (0.00)	4.06	.67	สูง	2
3. มีจุดตรวจของ เจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อป้องกันการเกิด อุบัติเหตุ เช่น โครงการ เมาไม่ขับ เปิดไฟสีหมวก	82 (20.50)	239 (59.75)	79 (19.75)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.01	.63	สูง	3
4. มีการประชาสัมพันธ์ ในเรื่องของการแจ้ง เหตุด่วน เหตุร้าย เช่น โทรสายด่วน 199 แจ้งการเกิดเพลิงไหม้ และแจ้ง 1669 การแจ้ง การเจ็บป่วยฉุกเฉิน ในที่สาธารณะต่าง ๆ	109 (27.25)	214 (53.50)	77 (19.25)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.08	.67	สูง	1
5. ชุมชนของท่านมี ถนนสัญจรไปมา ไปยังหมู่บ้านชุมชน อื่น ๆ สะดวก	101 (25.25)	180 (45.00)	105 (26.25)	13 (3.25)	1 (0.25)	3.92	.81	สูง	5

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

ด้านชีวิตในเมือง	คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล					\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
	ตำบลบางคล้า								
	สูงที่สุด	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก				
6. ได้รับการบริการด้าน สาธารณสุข เช่น ในเรื่อง ของการกำจัดขยะ การฉีดวัคซีนป้องกัน โรคติดต่อ	94 (23.50)	189 (47.25)	95 (23.75)	19 (4.75)	3 (0.75)	3.88	.84	สูง	6
7. ชุมชนจัดให้มี สวนสาธารณะ สถานที่ ออกกำลังกาย หรือลานกิจกรรม อย่างเพียงพอ	98 (24.50)	200 (50.00)	87 (21.75)	4 (1.00)	11 (2.75)	3.93	.86	สูง	4
	ภาพรวม					3.94	.51	สูง	-

จากตารางที่ 4-7 คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านชีวิตในเมือง พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.94$, $SD = .51$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรก พบว่า การประชาสัมพันธ์ในเรื่องของการแจ้งเหตุด่วน เหตุร้าย เช่น โทรสายด่วน 199 แจ้งการเกิดเพลิงไหม้ และแจ้ง 1669 การแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉินในที่สาธารณะต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.08$, $SD = .67$) มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือ มีไฟฟ้าแสงสว่างในยามค่ำคืน เพื่อให้ผู้สัญจรไปมาได้รับความสะดวกปลอดภัยในการเดินทาง ($\bar{X} = 4.06$, $SD = .67$) และมีจุดตรวจของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ เช่น โครงการเมาไม่ขับ เปิดไฟสีหมวก ($\bar{X} = 4.01$, $SD = .63$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนในเขต เทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีเพศต่างกันมีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-8 การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามเพศ (n = 400)

คุณภาพชีวิตของประชาชน	เพศ	จำนวน	\bar{X}	SD	t	Sig.
ภาพรวม	ชาย	123	3.78	.44	.53	.59
	หญิง	277	3.75	.44		

จากตารางที่ 4-8 การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามเพศ พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลบางคล้า ที่มีเพศต่างกัน มีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีอายุต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-9 การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามอายุ (n = 400)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5	5.82	1.16	6.27	.00*
ภายในกลุ่ม	394	73.11	.18		
รวม	399	78.94			

หมายเหตุ: * $p \leq .05$

จากตารางที่ 4-9 การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามอายุ พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลบางคล้าที่มีอายุต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-10 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล
ตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X}	ต่ำกว่า 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	สูงกว่า 60 ปีขึ้นไป
ต่ำกว่า 20 ปี	3.77	-	.00	-.01	-.12	.24	-.16
21-30 ปี	3.76		-	-.01	-.12	.23	-.17
31-40 ปี	3.78			-	-.11	.25*	-.15
41-50 ปี	3.89				-	.36*	-.04
51-60 ปี	3.52					-	-.40
สูงกว่า 60 ปีขึ้นไป	3.93						-

หมายเหตุ: * $p \leq .05$

จากตารางที่ 4-10 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่
ด้วยวิธี Pos hoc ของ Sheffe พบว่า คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า
อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามอายุ แตกต่างกัน จำนวน 2 คู่ ดังนี้

ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า ที่มีอายุ 31-40 ปี มีคุณภาพชีวิตสูงกว่าประชาชน
ในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า ที่มีอายุ 51-60 ปี

ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า ที่มีอายุ 41-50 ปี มีคุณภาพชีวิตสูงกว่าประชาชน
ในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า ที่มีอายุ 51-60 ปี

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา
ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-11 การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า
อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามระดับการศึกษา (n = 400)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5	1.20	.24	1.22	.29
ภายในกลุ่ม	394	77.73	.19		
รวม	399	78.94			

จากตารางที่ 4-11 การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีอาชีพต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-12 การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามอาชีพ (n = 400)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5	2.19	.43	2.24	.04*
ภายในกลุ่ม	394	76.75	.19		
รวม	399	78.94			

หมายเหตุ: * $p \leq .05$

จากตารางที่ 4-12 การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามอาชีพ พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลบางคล้า ที่มีอาชีพต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-13 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	\bar{X}	รับราชการ	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	พนักงานบริษัท	รับจ้างทั่วไป	เกษตรกรประมงเลี้ยงสัตว์
รับราชการ	3.98	-	.18	.25*	.08	.25*	.29
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.79		-	.07	-.09	.07	.11
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	3.72			-	-.17	.00	.04
พนักงานบริษัท	3.89				-	.17	.21
รับจ้างทั่วไป	3.72					-	.04
เกษตรกร ประมง เลี้ยงสัตว์	3.68						-

หมายเหตุ: * $p \leq .05$

จากตารางที่ 4-13 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Pos hoc ของ Sheffe พบว่า คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จำนวน 2 คู่ ดังนี้

ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า ที่มีอาชีพรับราชการมีคุณภาพชีวิตสูงกว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า ที่มีอาชีพค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว

ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า ที่มีอาชีพรับราชการมีคุณภาพชีวิตสูงกว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า ที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป

สมมติฐานที่ 5 ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีรายได้ต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-14 การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามรายได้ (n = 400)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5	1.76	.35	1.80	.11
ภายในกลุ่ม	394	77.17	.19		
รวม	399	78.94			

จากตารางที่ 4-14 การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามรายได้ พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า ที่มีรายได้ต่างกัน มีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-15 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีอาชีพต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
2. ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีอายุต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
3. ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
4. ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีอาชีพต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
5. ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีรายได้ต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา” มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา 2) เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ เก็บข้อมูลจากการเก็บแบบสอบถาม โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างรายคู่ใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างรายคู่ (Post hoc) โดยวิธี Sheffe ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สรุปผลการวิจัย

จากผลการศึกษา คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา สรุปผลได้ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง รองลงมาเป็นเพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี รองลงมามีอายุ 41-50 ปี ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3) รองลงมามีการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่มีประกอบอาชีพค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว รองลงมามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ และส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท รองลงมา มีรายได้ต่อเดือน 15,000-20,000 บาท ตามลำดับ

2. คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขต เทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาพรวม อยู่ในระดับสูง เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือ ด้านชีวิตในเมือง ด้านสุขภาพและความเครียด ด้านการทำงาน และด้านครอบครัว ตามลำดับเมื่อพิจารณารายด้านเป็นดังนี้

2.1 ด้านการทำงาน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรก พบว่า อยากทำงาน/ อาชีพที่ทำอยู่ต่อไปเรื่อย ๆ มีค่าเฉลี่ยมาก เป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือ มีอาชีพที่มั่นคง ถาวร และมีโอกาสก้าวหน้าในงาน/ อาชีพ หรือมีโอกาสขยายกิจการให้ใหญ่โตขึ้นได้ในอนาคต ตามลำดับ

2.2 ด้านครอบครัว พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรก พบว่ามีเวลาให้กับครอบครัว และพาครอบครัวไปเที่ยว หรือมีเวลาที่จะทำกิจกรรมร่วมกันในครอบครัว มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือ เมื่อเกิดปัญหาความขัดแย้งขึ้นในครอบครัวสามารถปรับอารมณ์และ แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ และมีการวางแผนการมีบุตร เพื่อกำหนดขนาดครอบครัวที่เหมาะสม ตามลำดับ

2.3 ด้านสุขภาพและความเครียด พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรก พบว่ามีความรู้เกี่ยวกับการใช้ยาที่ถูกต้องเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือ เข้ารับการตรวจสุขภาพร่างกายเป็นประจำทุกปี และได้รับความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคติดต่อ จากหน่วยงานของรัฐ ตามลำดับ

2.4 ด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรก พบว่า มีส่วนร่วมในการเสนอแนะแนวทางการพัฒนาสิ่งแวดล้อมของชุมชน มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือ ร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากรกับชุมชนหมู่บ้าน หน่วยงานอื่น ๆ เช่น การปลูกต้นไม้ ฯลฯ และสมาชิกในบ้านใช้ไฟฟ้า น้ำ อย่างประหยัดตามลำดับ

2.5 ด้านชีวิตในเมือง พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรก พบว่า การประชาสัมพันธ์ในเรื่องของการแจ้งเหตุด่วน เหตุร้าย เช่น โทรสายด่วน 199 แจ้งการเกิดเพลิงไหม้ และแจ้ง 1669 การแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉิน ในที่สาธารณะต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือ มีไฟฟ้าแสงสว่างในยามค่ำคืน เพื่อให้ผู้สัญจรไปมาได้รับความสะดวก ปลอดภัยในการเดินทาง และมีจุดตรวจของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ เช่น โครงการเมาไม่ขับ เปิดไฟให้หมวก ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีเพศ ระดับการศึกษา และรายได้ต่างกัน มีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนในเขต เทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทราที่มีอายุและอาชีพต่างกันมีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การศึกษา คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาพรวม อยู่ในระดับสูง ทั้งนี้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า ได้ทำงานหรืออาชีพที่ทำอยู่ต่อไปเรื่อย ๆ ซึ่งเป็นอาชีพที่มั่นคง ถาวร และมีโอกาสก้าวหน้าในงานหรืออาชีพของตน ทำให้มีเวลาให้กับครอบครัว และพาครอบครัวไปเที่ยวหรือมีเวลาที่จะทำกิจกรรมร่วมกันในครอบครัว ตลอดจนมีส่วนร่วมในการเสนอแนะแนวทางการพัฒนาสิ่งแวดล้อมของชุมชน ตามความรู้ความสามารถ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุเทพ พูลวงษ์ (2555) ได้ศึกษาถึงระดับคุณภาพชีวิตของกำลังพล ศูนย์ฝึกทางยุทธวิธี กองทัพบก จังหวัดลพบุรี ผลการศึกษา พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตของกำลังพล ศูนย์ฝึกทางยุทธวิธี กองทัพบก จังหวัดลพบุรี โดยรวมอยู่ในระดับสูง

2. ด้านการทำงาน พบว่า คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า สามารถทำงาน/ อาชีพที่ทำอยู่ต่อไปเรื่อย ๆ ด้วยความมั่นคงในอาชีพที่มีโอกาสก้าวหน้าในงาน/ อาชีพหรือมีโอกาสขยายกิจการให้ใหญ่โตขึ้นได้ในอนาคต ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ จูไรรัตน์ ทองคำชื่นวิวัฒน์ และธีระวิทย์ เลิศปัญญา (2549) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนบริเวณคลองลาดพร้าว ผลการศึกษา พบว่า คุณภาพชีวิตด้านชีวิตการทำงาน อยู่ในระดับปานกลาง

3. ด้านครอบครัว พบว่า คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า มีเวลาให้กับครอบครัว และพาครอบครัวไปเที่ยวหรือมีเวลาที่จะทำกิจกรรมร่วมกันในครอบครัว เมื่อเกิดปัญหาความขัดแย้งขึ้นในครอบครัวสามารถปรับอารมณ์และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ และมีการวางแผนการมีบุตร เพื่อกำหนดขนาดครอบครัวที่เหมาะสม ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ จูไรรัตน์ ทองคำชื่นวิวัฒน์ และธีระวิทย์ เลิศปัญญา (2549) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนบริเวณคลองลาดพร้าว ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพชีวิตด้านชีวิตครอบครัว อยู่ในระดับปานกลาง

4. ด้านสุขภาพและความเครียด พบว่า คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ยาที่ถูกต้องเหมาะสม สามารถเข้ารับการตรวจสุขภาพร่างกายเป็นประจำทุกปี และได้รับความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคติดต่อ จากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จูไรรัตน์ ทองคำชื่นวิวัฒน์ และธีระวิทย์ เลิศปัญญา (2549) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนบริเวณคลอง

ลาดพร้าว ผลการศึกษา พบว่า คุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงทาง เศรษฐกิจ อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพอยู่ในระดับค่อนข้างสูง

5. ด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า มีส่วนร่วมในการเสนอแนะแนวทางการพัฒนาสิ่งแวดล้อมของชุมชน มีส่วนร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากรกับชุมชน หมู่บ้าน หน่วยงานอื่น ๆ เช่น การปลูกต้นไม้ ฯลฯ และสมาชิกในบ้านใช้ไฟฟ้า น้ำ อย่างประหยัด ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุไรรัตน์ ทองคำชื่นวิวัฒน์ และธีระวิทย์ เลิศปัญญา (2549) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตของประชาชน ในชุมชนบริเวณคลองลาดพร้าว ผลการศึกษา พบว่า คุณภาพชีวิตด้านสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง

6. ด้านชีวิตในเมือง พบว่า คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า ได้รับการประชาสัมพันธ์ในเรื่องของการแจ้งเหตุด่วน เหตุร้าย เช่น โจรสายด่วน 199 แจ้งการเกิดเพลิงไหม้ และแจ้ง 1669 การแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉินในที่สาธารณะต่าง ๆ การมีระบบสาธารณสุขปกคลุม เช่น มีไฟฟ้าแสงสว่างในยามค่ำคืน เพื่อให้ผู้สัญจรไปมาได้รับความสะดวกปลอดภัยในการเดินทาง และมีจุดตรวจของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ เช่น โครงการเมาไม่ขับ เปิดไฟใส่หมวกที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุไรรัตน์ ทองคำชื่นวิวัฒน์ และธีระวิทย์ เลิศปัญญา (2549) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนบริเวณคลองลาดพร้าว ผลการศึกษา พบว่า คุณภาพชีวิตด้านชีวิตในชุมชน ในระดับปานกลาง

7. การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามเพศ พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า ที่มีเพศต่างกัน มีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากประชาชนที่มีเพศต่างกันก็สามารถเข้าถึงการบริการสาธารณสุขที่ดูแลด้านร่างกายได้ดี สะดวกเช่นเดียวกัน รวมถึงชุมชนสามารถจัดกิจกรรมเพื่อการผ่อนคลายแก่ประชาชนในชุมชนได้เป็นอย่างดี ทำให้ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉวีวัฒน์ ชันโท (2557) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่หน่วยงานบริการชุมชน คลินิกศูนย์แพทย์พัฒนา ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่หน่วยงานบริการชุมชน คลินิกศูนย์แพทย์พัฒนา พบว่า ประชาชนในพื้นที่หน่วยงานบริการชุมชน คลินิกศูนย์แพทย์พัฒนา ที่มีเพศ สถานภาพการสมรส และระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน

8. การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า

อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามอายุ พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า ที่มีอายุต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนทุกช่วงวัยสามารถมีกิจกรรมต่าง ๆ ภายในชุมชน ได้รับความสะดวกสบายจากการคมนาคม มีสิ่งแวดล้อมในการดำรงชีวิตที่ดีทำให้ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมบัติ บุญเลี้ยง (2556) การวิจัย เรื่อง คุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ มีผลทำให้ประชาชนในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ มีคุณภาพชีวิตต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

9. การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า

อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนมีความคาดหวังของประชาชนที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ต่างก็สามารถจัดการชีวิตตามความรู้ความสามารถที่ตนมีทำให้ไม่ว่าจะมีระดับการศึกษาใดก็สามารถดูแลคุณภาพชีวิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของตนเอง ทำให้มีความเหมาะสมตามอัตภาพได้ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สาวิตรี เมืองมุงคุณ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเนินสูง อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ มีผลทำให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเนินสูง มีคุณภาพชีวิตต่างกัน

10. การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า

อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามอาชีพ พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า ที่มีอาชีพต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ เนื่องจากประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน ทำให้มีเวลาของการทำงานแตกต่างกัน ซึ่งส่งผลกระทบต่อวิธีการของการดำรงชีวิตปกติท่ามกลางสภาพของชุมชนเมืองที่ให้คุณภาพชีวิตของประชาชนแตกต่างกันได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สาวิตรี เมืองมุงคุณ (2556) การศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเนินสูง อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยด้านอาชีพระดับการศึกษา รายได้ มีผลทำให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเนินสูง มีอาชีพแตกต่างกันมีคุณภาพชีวิตไม่ต่างกัน

11. การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า

อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามรายได้ พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า

ที่มีรายได้ต่างกัน มีคุณภาพชีวิต ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากประชาชนที่มีรายได้ที่แตกต่างกัน ก็มีการะในการดำรงชีวิตเช่นเดียวกันตามสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน ทำให้มีคุณภาพชีวิต ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐวัฒน์ ชันโท (2557) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิต ของประชาชนในพื้นที่หน่วยงานบริการชุมชน คลินิกศูนย์แพทย์พัฒนา ผลการเปรียบเทียบ ความแตกต่างของคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่หน่วยงานบริการชุมชน คลินิกศูนย์แพทย์ พัฒนา พบว่า ประชาชนในพื้นที่หน่วยงานบริการชุมชน คลินิกศูนย์แพทย์พัฒนาที่มีอายุ จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้ต่อเดือนต่างกัน มีคุณภาพที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. จากผลการศึกษา คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ด้านครอบครัว มีค่าเฉลี่ยของระดับคุณภาพชีวิต น้อยที่สุด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเสนอแนะ ดังนี้

1.1 ผู้บริหารเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้าจังหวัดฉะเชิงเทรา ควรกำหนด นโยบายแผนงานด้านการพัฒนาชุมชนที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ของคนภายในครอบครัวให้มีโอกาส ได้ร่วมกิจกรรมสัมพันธ์กันมากขึ้น เช่น กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ พัฒนาอาชีพของครอบครัว สร้างรายได้แก่ครอบครัว การจัดกิจกรรมร่วมกันของคนในครอบครัว เป็นต้น

1.2 ผู้บริหารเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ควรกำหนด นโยบายในการให้ความรู้และทัศนคติต่อการวางแผนการมีบุตร เพื่อกำหนดขนาดครอบครัว ที่เหมาะสม

2. จากผลการศึกษา คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ด้านการทำงาน มีค่าเฉลี่ยของระดับคุณภาพชีวิต น้อยที่สุด เป็นอันดับที่สอง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเสนอแนะ ดังนี้

2.1 ผู้บริหารเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้าจังหวัดฉะเชิงเทรา ควรกำหนด ส่งเสริมรัฐวิสาหกิจชุมชนในการสร้างรายได้ตามอาชีพในชุมชนอย่างจริงจัง

2.2 ผู้บริหารเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้าจังหวัดฉะเชิงเทรา ควรกำหนด พัฒนาอาชีพชุมชนในด้านต่าง ๆ ให้เป็นที่รู้จักของตลาดภายนอก โดยการสนับสนุนงบประมาณ เพื่อการหาตลาด และพัฒนาคุณภาพของสินค้าภายในชุมชน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. จากผลการศึกษา คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ด้านครอบครัว มีค่าเฉลี่ยของระดับคุณภาพชีวิต น้อยที่สุด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเสนอแนะ ดังนี้
 - 1.1 ผู้บริหารเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จัดกิจกรรม บำเพ็ญประโยชน์ พัฒนาอาชีพของครอบครัว สร้างรายได้แก่ครอบครัว การจัดกิจกรรมร่วมกันของคนในครอบครัว เป็นประจำทุก ๆ 6 เดือน
 - 1.2 ผู้บริหารเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จัดประชุม ให้ความรู้แก่ประชาชนและสร้างทัศนคติที่ดีและร่วมรับผิดชอบต่อการวางแผนการมีบุตร เพื่อกำหนดขนาดครอบครัวที่เหมาะสม
2. จากผลการศึกษา คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ด้านการทำงาน มีค่าเฉลี่ยของระดับคุณภาพชีวิต น้อยที่สุด เป็นอันดับที่สอง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเสนอแนะ ดังนี้
 - 2.1 ผู้บริหารเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ควรจัดตั้ง กลุ่มวิสาหกิจชุมชนทุกชุมชน เพื่อให้เกิดการสร้างรายได้ของประชาชนในชุมชน
 - 2.2 ผู้บริหารเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ควรจัดโครงการการพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการของชุมชนภายในเทศบาลตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้เป็นที่รู้จักและตรงตามความต้องการของตลาด

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ควรปรับปรุงแบบการวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของประชาชน เป็นแบบเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกจากประชาชน และนำมาเป็นข้อมูลประกอบกับข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดียิ่งขึ้น
2. ควรศึกษาในประเด็นแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในส่วนของหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานท้องถิ่นที่รับผิดชอบพื้นที่นี้ โดยการไปสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้กำหนดนโยบาย และผู้บริหารของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการต่อยอดความรู้จากการศึกษาในครั้งนี้

บรรณานุกรม

- กัญญา ไกรเวท. (2547). แผนปฏิบัติการเกณฑ์พื้นฐาน 10 ประการ ในการดำรงชีวิตของคนไทย
ระยะ 6 ปี พ.ศ. 2547-2552. *วารสารเศรษฐกิจและสังคม*, 41(6), 68-71.
- กุหลาบ รัตนสังฆธรรม, ฉันทนา จันทวงศ์, เมธี จันทจักรุณ, วินัย แก้วมณีวงษ์, ธิรพงษ์ ธิรมนัส,
รัชนิภรณ์ ทรัพย์กรานนท์, วรณิภา อัสวชัยสุวิกรม และบุญใจ ศรีสถิตนรางกูร. (2535).
การพัฒนารูปแบบที่เหมาะสมในวิธีดำเนินงานวางแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตตามเกณฑ์
ความจำเป็นพื้นฐานในระดับหมู่บ้าน. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- คณะทำงานบริหารการจัดเก็บข้อมูลเพื่อการพัฒนาชนบท จังหวัดฉะเชิงเทรา. (2558).
รายงานคุณภาพชีวิตของคนจังหวัดฉะเชิงเทรา. จังหวัดฉะเชิงเทรา: สำนักงาน
พัฒนาชุมชน จังหวัดฉะเชิงเทรา.
- จิรนนท์ เพ็ชรแก้ว. (2556). การสำรวจคุณภาพชีวิตและความต้องการทางการศึกษาเพื่อพัฒนา
คุณภาพชีวิตของประชาชน: กรณีศึกษาอำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพื้นฐานการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จุไรรัตน์ ทองคำชื่นวิวัฒน์ และธีระวิทย์ เลิศปัญญา. (2549). คุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน
บริเวณคลองลาดพร้าว. *วารสารจันทร์เกษมสาร*, 13(25), 20-33.
- ชัยวัฒน์ ปัญงษ์. (2523). การปรับปรุงคุณภาพชีวิต: นวัตกรรมทางประชากรศึกษาจริงหรือ.
วารสารประชากรศึกษา, 7 (28), 7-12.
- ณัฐวัฒน์ ชันโท. (2557). คุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่หน่วยงานบริการชุมชน
คลินิกศูนย์แพทย์พัฒนา. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทิวา พรหมอินทร์. (2553). บทบาทของนักปกครองท้องถิ่นในการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิต
ของประชาชน: ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ.
วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป,
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เทศบาลตำบลบางคล้า. (2558). *แผนพัฒนาสามปี*. ฉะเชิงเทรา: เทศบาลตำบลบางคล้า.
- นิพนธ์ คันทเสวี. (2525). คุณภาพชีวิตสำหรับสังคมไทย. ใน *เอกสารประกอบการสัมมนาระดับชาติ
เรื่องภาวะสังคมไทย* (หน้า 1-21). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นิสารัตน์ ศิลปเดช. (2539). *ประชากรกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต*. กรุงเทพฯ: พิษณุการพิมพ์.

- บัวพันธ์ พรหมพักพิง. (2549). ความอยู่ดีมีสุข. *มนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์*, 29(2), 23-50.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2535). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์*. □ กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประภาส บารมี. (2554). *คุณภาพชีวิตของประชาชนที่อาศัยในชุมชนชาวแพ อำเภอเมือง
จังหวัดพิจิตรโลก. การค้นคว้าแบบอิสระสาขารัฐศาสตร์มหาบัณฑิต,
สาขาวิชาสาขารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*
- ประเวศ ะตี. (2542). *เศรษฐกิจพอเพียงและประชาสังคม: แนวทางพลิกฟื้นเศรษฐกิจสังคม.
กรุงเทพฯ: หมอชาวบ้าน.*
- พรเทพ สวัสดิศรพร. (2555). *กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองกับคุณภาพชีวิตของประชาชน:
กรณีศึกษา 3 อำเภอ ในจังหวัดบุรีรัมย์. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- พรสัน วงษ์ปัญญา. (2554). *คุณภาพชีวิตของประชาชนด้านที่อยู่อาศัย: กรณีศึกษาลัมริมทางรถไฟ
สายแปดริ้วพื้นที่ยมราช. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัย
และพัฒนาการเมือง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.*
- ไพโรจน์ มาลากุล ณ อยุธยา. (2550). *คุณภาพการบริหารงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลสัตว์หีบ อำเภอสัตว์หีบ
จังหวัดชลบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารงาน
ท้องถิ่น, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- มณเฑียร เอ็นดูราษฎร์, จำเอก. (2549). *พัฒนาการองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.): การวิเคราะห์
ทางการเมือง. งานนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมือง
และการบริหารจัดการ, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- มนัส วงศ์สีไส. (2551). *ขวัญและกำลังใจของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจจันทบุรี.
ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารทั่วไป,
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- ยุพา อุดมศักดิ์. (2516). *แนวความคิด หลักการและวิธีการทางประชากรศึกษา. ใน เอกสาร
ประกอบการประชุมเรื่องบทบาทสุขศึกษา-ประชากรศึกษาในการแก้ปัญหาประชากร
และสาธารณสุข (หน้า □ 82). นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล.*
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช
2550. (2550, 24 สิงหาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*, หน้า 1-126.

- วาทกานต์ ช่อแก้ว. (2549). การแก้ไขปัญหาคความยากจน: ไม้อ่อนดัดง่าย ไม้แก่ดัดยาก. *วารสารพัฒนาชุมชน*, 45(2), 22-23.
- สมบัติ บุญเลี้ยง. (2556). *คุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดเพชรบูรณ์*. เพชรบูรณ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- สวาทรี เมืองมุงคุณ. (2556). *คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเนินสูง อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุเทพ พูลวงษ์, พ.อ. (2550). *คุณภาพชีวิตของกำลังพล ศูนย์ฝึกทางยุทธวิธี กองทัพบก จังหวัดลพบุรี*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุภางค์ จันทวานิช และวิศนี ศิลตระกุล. (2539). แนวคิดและเครื่องชี้วัดการพัฒนาดังคม และคุณภาพชีวิตของประเทศไทย. ใน อนุชาติ พวงสำลี (บรรณาธิการ), *การพัฒนา แนวคิดและเครื่องชี้วัดทางสังคมและคุณภาพชีวิตในต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- สุวัฒน์ มหัตนรินทร์กุล, วิระวรรณ ตันติพิวัฒนสกุล, วนิตา พุ่มไพศาลชัย, กรองจิตต์ วงศ์สุวรรณ และราณี พรมานะจรัสกุล. (2541). เปรียบเทียบแบบวัดคุณภาพชีวิตขององค์กรอนามัยโลก ชุด 100 ตัวชี้วัด และ 26 ตัวชี้วัด. *วารสารสุขภาพจิตแห่งประเทศไทย*, 5(3), 4-15.
- Campbell, B. N. (1972). *Organic chemistry experiments-microscale and semi-microscale*. California: Wadsworth.
- ESCAP. (1990). *Guidelines on methodological approaches to the conduct of a regional survey of the quality of life as on aspect of human researches department*. n.p.
- Grant, L. S. (1977). High intertidal community organization on a rocky headland in Maine, USA *Mar. Biol*, 44, 15-25.
- Singh, A. C. (1986). *Categorical data analysis for simple random samples*. Retrieved from http://www.amstat.org/sections/srms/Proceedings/papers/1986_125.pdf
- UNESCO. (1981). *Quality of life: An orientation of population education*. Bangkok: UNESCO
- United Nations. (1990). *Achievements of the international drinking water supply and sanitation decade 1981-1990: Report of the secretary general*. New York: United Nations General Assembly.
- Yamane, T. (1967). *Statistics: An introductory analysis* (2nd ed). New York: Harper and Row.

ภาคผนวก

การศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขต เทศบาลตำบลบางคล้า
อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้ เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของประชาชนตามสภาพการดำรงชีวิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งสามารถนำผลการศึกษาวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางคล้าได้ ผู้วิจัยจึงขอความร่วมมือจากท่าน ได้โปรดตอบแบบสอบถามนี้ตามความเป็นจริง และหวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

แบบสอบถามนี้ จะแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความเป็นจริงในสภาพการดำรงชีวิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของผู้ตอบ

แบบสอบถาม

ตอนที่ 3 ปัญหา และข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของประชาชนในด้านต่าง ๆ ให้ท่านทำเครื่องหมาย / ลงใน () ตามความเป็นจริง

1. เพศ

- () ชาย () หญิง

2. อายุ

- () ต่ำกว่า 20 ปี () 20-30 ปี
 () 31-40 ปี () 41-50 ปี
 () 51-60 ปี () สูงกว่า 60 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

- () ประถมศึกษา (ป.1-ป.6) () มัธยมศึกษา (ม.1-ม.3)
 () มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-ม.6 หรือเทียบเท่า) () อนุปริญญา หรือเทียบเท่า
 () ปริญญาตรี () สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

- () รับราชการ () พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 () ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว () พนักงานบริษัท
 () รับจ้างทั่วไป () เกษตรกร ประมง เลี้ยงสัตว์

5. รายได้ต่อเดือน

- () ต่ำกว่า 5,000 บาท
 () 5,000-10,000 บาท
 () 10,001-15,000 บาท
 () 15,001-20,000 บาท
 () 20,001-25,000 บาท
 () มากกว่า 25,000 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของประชาชนในด้านต่าง ๆ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

คุณภาพชีวิตของประชาชน	ระดับคุณภาพชีวิต				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง (5)	เห็นด้วยมาก (4)	เห็นด้วย (3)	เห็นด้วยน้อย (2)	ไม่เห็นด้วย (1)
คุณภาพชีวิตด้านการทำงาน					
1. ท่านมีอาชีพที่มั่นคง ถาวร					
2. ท่านมีรายได้เพียงพอในการดำรงชีวิต					
3. ท่านมีการเก็บออมเงินเพื่อใช้ในยามจำเป็น					
4. ท่านอยากทำงาน/ อาชีพที่ทำอยู่ต่อไปเรื่อย ๆ					
5. ท่านหารายได้เสริมเพิ่มจากรายได้ประจำ					
6. ท่านมีโอกาสก้าวหน้าในงาน/ อาชีพหรือมีโอกาสขยายกิจการให้ใหญ่โตขึ้นได้ในอนาคต					
7. ความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับเพื่อนร่วมงาน/ อาชีพหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการของท่านเป็นไปด้วยดี					
8. ท่านรู้สึกภูมิใจในงาน/ อาชีพของท่าน					
คุณภาพชีวิตด้านครอบครัว					
9. ท่านมีการวางแผนการมีบุตร เพื่อกำหนดขนาดครอบครัวที่เหมาะสม					
10. เมื่อเกิดปัญหาความขัดแย้งขึ้นในครอบครัวท่านสามารถปรับอารมณ์และ แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้					
11. ท่านมีเวลาให้กับครอบครัว และพาครอบครัวไปเที่ยวหรือมีเวลาที่จะทำกิจกรรมร่วมกันในครอบครัว					
12. ท่านและสมาชิกในครอบครัวรักและเข้าใจกัน เมื่อมีปัญหาที่สามารถปรึกษาหารือกันได้					

คุณภาพชีวิตของประชาชน	ระดับคุณภาพชีวิต				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง (5)	เห็นด้วยมาก (4)	เห็นด้วย (3)	เห็นด้วยน้อย (2)	ไม่เห็นด้วย (1)
คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพและความเครียด					
13. ท่านไม่มีโรคติดต่อร้ายแรง เช่น วัณโรค อหิวาตกโรค ไข้เลือดออก ไข้หวัดนก					
14. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการใช้ยาที่ถูกต้องเหมาะสม					
15. ท่านเข้ารับการตรวจสุขภาพร่างกายเป็นประจำทุกปี					
16. ท่านออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ					
17. ท่านได้รับความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคติดต่อ จากหน่วยงานของรัฐ					
18. ท่านมีปัญหาเกี่ยวกับการนอนไม่หลับ					
19. ท่านรู้สึกหงุดหงิดและโกรธง่าย					
คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม					
20. ท่านและสมาชิกในบ้านใช้ไฟฟ้า น้ำ อย่างประหยัด					
21. ท่านมีการแยกขยะ ก่อนนำไปทิ้ง					
22. ท่านร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากรกับชุมชน หมู่บ้าน หน่วยงานอื่น ๆ เช่น การปลูกต้นไม้ ฯลฯ					
23. ท่านร่วมกิจกรรมของชุมชน เช่น ทำความสะอาดถนน ขุดลอกคูคลอง					
24. ท่านมีส่วนร่วมในการเสนอแนะแนวทางการพัฒนาสิ่งแวดล้อมของชุมชน					
คุณภาพชีวิตด้านชีวิตในเมือง					
25. มีการจัดหน่วย อปพร. รักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน					

คุณภาพชีวิตของประชาชน	ระดับคุณภาพชีวิต				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง (5)	เห็นด้วยมาก (4)	เห็นด้วย (3)	เห็นด้วยน้อย (2)	ไม่เห็นด้วย (1)
26. มีไฟฟ้าแสงสว่างในยามค่ำคืน เพื่อให้ผู้สัญจรไปมา ได้รับความสะดวก ปลอดภัยในการเดินทาง					
27. มีจุดตรวจของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อป้องกันการเกิด อุบัติเหตุ เช่น โครงการเมาไม่ขับ เปิดไฟใส่หมวก					
28. มีการประชาสัมพันธ์ในเรื่องของการแจ้งเหตุด่วน เหตุร้าย เช่น โทรสายด่วน 199 แจ้งการเกิดเพลิงไหม้ และ แจ้ง 1669 การแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉิน ในที่สาธารณะต่าง ๆ					
29. ชุมชนของท่านมีถนนสัญจรไปมา ไปยังหมู่บ้าน ชุมชนอื่น ๆ สะดวก					
30. ท่านได้รับการบริการด้านสาธารณสุข เช่น ในเรื่อง ของการกำจัดขยะ การฉีดวัคซีนป้องกันโรคติดต่อ					
31. ชุมชนของท่านจัดให้มีส้วมสาธารณะ สถานที่ ออกกำลังกายหรือลานกิจกรรม อย่างเพียงพอ					

ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....
